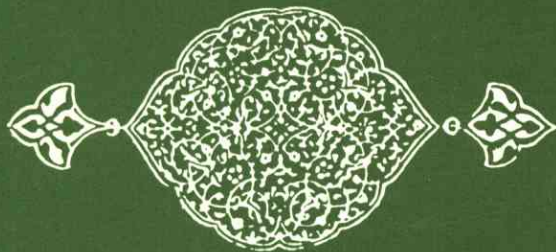

په ندى پشینیان

و

منظومه حجاب

منظومہ

حجاب

ہونراوہی محمود شہ حمہ دی دی ولان

به‌نا و ئافریدگاری که همو شتیکی
 نیرو می دورست کردوه
 خویشکی مو سولمان تو باش بیزانسه
 ریعایت حجاب نه مری یزدانسه
 که می تی فکره میژه وا نیسه
 لختی و ئارایش له نه زانیسه
 کسی نه همیت باد به مشاعیر
 کمتر خوی مشغول نهکا به ظاهیر
 ژنی با شعور با شرم و حیا
 قط به ئارایش خوی عرضه نا کا
 چون حجاب مایه‌ی حیا و عیژه‌ته
 متانت بو ژن قدرو قیمه ته
 ئیسلام زور ریژی گرتوه له ژن
 نه لبت نه وانسه که مؤمناتن
 چوارم سوره‌ی قورئانی خودا
 به ناوی ژنه سوره‌ی النساء
 له چند سوره‌تا فرمویه ئیوه
 دستوراتی من بوهن به ریوه

له سورہی ئەحزات با زهم ئەفرموی
 ئەی رسولی من (أَيُّهَا النَّبِيُّ) (۱)
 ئەمەر فرمو بە خێزانە کانت
 ژنانی مۆمن ھەم بە کچانت
 بیان بفرمو بە جەخت بکوشن
 لە نا مەحرەمان خویان بیوشن
 با نەکەفنە بەر چاوی ناپاکان
 با بیان ناسن لە گەلی چاکان
 با ھوس بازان نەکەفنە تەماح
 موزاحم نەون بە گالتەو مزاح
 جوورێ بنوینە رۆیەو رفتار ت
 بە کاران نەکەن ھوای شکارت
 ژنی کە خاون ھەیاو غیرەتە
 لە نیۆی گەلا زور بە قیامتە
 ژنی با ھەیا زور پور بە ھایە
 ژنی با شەرف ھەر وەک تسلایە

---

(۱) ئیشارەییە بە ئایە (۵۹) الاحزاب

طهلاً عزیزه ای هرکه سه وه

بویه دای نانن له ده م ده سه وه

ژن چیکه گولّه گولّ حدی نه وی

گولّ له گولّخانا پروه رده نه وی

ژن مورواریه له نیوی صد ف

نه بی بیوشی خوی له بی شه رف (۱)

شرم و حجاب و عفت و حه یا

سه رمایه ی ژنه بو دین و دونیا

ژن له شوکولات زور شیرن تر ه

نه ر پیچیا ویته و زور مرغوبتره

ژنی با حجاب له گهر بی حجاب

فرقیان زوره بی حد و حیا ب

نه گهر فرقیان له من بیرسی

وه نه ماشیننی شخصی و تاکسی

حه ق نیه شخصی کس بهری بگری —

تاکسی گشت که سی که لکی لی نه گری

(۱) سرنج را کیشان بو ثایه ی موبارکه ی

(۳۰) له سوره ی نور له وی به تفصیل

سبارت به حجاب و خو پیا راستن له نامحرمان

نه مر کریا وه .

حجاب بو ژنی مؤمن قلخانه
 سپهری به لالو مه کړی شیطان (۱)
 ژن له گهر ښښان هه له و هه رزه ویز
 ناوی به نرمی بکاڅ وتو ویژ
 ژن بی حجاب و نه هلی نارایش
 خوی به تایبه تی نه نیه نمایش
 نه عضای خوی نه خا نه و وه برچاوان
 هان نه دا بو خوی غریزه ی لالو ن
 به و تبروجه هانی نه و نه دا
 نه یخاته هوس فسادو گو نا
 ماتیک و کرم نا خوینی دریژ
 بیشتر روته دا هه له و هه رزه ویز
 خویشکم بو شرف حجاب به که لکه
 ژنی بی حجاب ملعبه ی خه لکه
 به غیر له نه فراد فاسدو لئیم
 نایان پذیری جا میعه ی سه لیم
 مه که فه شون مود ژن ثوروپائی
 زوتوبه بکه له خود نما ئی

مه چوه نا و حيزبی شیطان ابلیس (۱)
 مه که تقلیدی ژنانی پاریس —
 بوچی ناترسی له قهری یزدان
 تاکه ی غافلی خویشکی موسولمان
 کمی بیرهو که تو بو شه و دنیا
 (مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقَى)
 رضای خالقت بگره له نظر
 بادا نه میننی له روژی محشر
 فره ی پی ناچی تو یژ پیر شه و ی
 زردو لاغرو زوین گیر شه و ی
 گشت شه ده ی له دس هوس و عشرت
 توشت تی ئیش و خفتو حسرت
 کاتی له غفلت بیداره و شه و ی
 نزیکه شه جل ها لاره و بو ی
 جا وه بی توشه شه ر بکه ی سفر
 مه حاله نه وی توشی دردی س —
 (۱)
 ئیشاره به ثایه ی ۱۹ سوره ی المجادله

ئیماننت بۆی ئەو کەسە کە و ا

ئیمەیی لە عدم هاوردە دونیا

لە پاشی مردن زیندومان ئەکا

بو ئینتقام و پاداش و جەزا

با لەو روژە دا نیژی واویلا

(مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَّرْقَدٍ نَا)

کاریکە لە وخت یۆمُ الْحِسابا

نیژی (لِیَتَنی کُنْتُ تُرَا با

هراسان نهوی وهبی سَر وه ده ر

هَر هاوار بکە (وَایَنَّ الْمَفَرَّ) (١)

نە جیگە هاوار نهژی ده رچونە

بڈ کارو فاسق خوارو زه بونە

تەوبە و استغفار حَذَر الْحَذَر

نَعُودُ بِاللَّهِ لَهُ نَارِ سَقَر (٢)

هرچی بسوزی و بوی به قه قنسی (٣)

زیندوت ئەکەنە و دوبارە دەس دس

(١) ئیشارە بە ئایە ٤٠ سورە ھی النباء

(٢) ئیشارە بە ئایە ١٣ سورە ھی العلی

جا ڪام خاڪ و ڦور ٿي ڪهي به سهردا
 بو (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)
 بي لاهم مه هله ڪه خوت بڏه نجات
 خوت بخه زومره و ريڙي مؤمنات
 به لڪو خوداوند خالقي عظيم
 بدواته بهشت جنات النعيم
 بخوهي بنوشي له ڙيري سا يسه
 بي خه م دانيشي ههتا ههتا يه
 ٿيسته ٿي برا له گهر توم ٿي وي
 ٿهر دينت نييه وجدانت بو ي
 حه يفه بو ڪه سي بيڙي من مهردم
 بڪه فيته شون ناموسي مهردم
 ٿايا خوت هرگز قط ناي ته شڪت
 مهردم بڪه فنه شون دا يڪ و خوشڪت
 پستي بو خوت ڪه ناي په سيني
 چون بو مردمي رهوا ٿه وينسي

ئەگەر ناترسی لە حَشرو قیا م
 بترسه تو له دستی ئیئتقا م
 تو طماع مه که له ناموسی کهس
 با شرافتی خوت نه دهی له ده س
 ری فیسق و فجور پوره له ئافات
 به جخت بترسه تو له موکافات
 مشهوره بذهی له ده ر به انگشت
 درگای مال که ت شه کوتن به مشت
 رسوائی دونیا و دوزخ و ئاگر
 پاداشه له بو فاسق و فاجر
 ای برای عزیز نور دیده که م
 له روی دلسوزی موچیاریت ئەکم
 تو موحتره می به خوت نازانی
 خوت مه که تی که ل رویه ی حیوانی
 (لَقَدْ کَرَّمْنَا) هه ر بو ئینسانه
 فاسق و فاجر برای شیطانسه

تواشا و کهنین سلام و وتا ر
 له پاشان وعده جا قول و قرار
 نه و جا پهنی و سوکی و رسوائی
 سهر شورزی شهلاخ زندان جیائی
 یک دانه گوگرد بی هیژو تنیا
 نه توانی بیشه ی گه وره ناگر با
 بویه فرمویه رسولی خوش نا و
 نگای نا محرم زنا یسه بو چا و (۱)
 بی دس بکیشه له فیسق و فجور
 داوای توبه که له ذات غفور
 به لکو خواوند خلّاق با ری
 بمانخاته سهر ری رستگاری
 بمان پاریزی له نار حمیم
 غساق و زقوم عذاب نه لیم
 بکاد له خطای پیشومان گذشت
 عطا کا پیمان گوشه ی له بهشت
 همیشه جوان له وی دانیشین
 بی خم و دلشاد بخوین بنوشین
 (۱) ئیشاره به حدیث (العين تزنی و
 وناها النظر یانی زنای چا و تواشا
 کردنه به نامه حره مان .

ئەو ھەيە ژین و کەیف و سرما یە
 لە وی ب مینى ھەتا ھەتایە
 پیاوی خاۋن ژن جالەگەر تومە
 ئیستە لەگەر تو من گفتو گومە
 شەى با وکی عزیز خاۋن مالو ژن
 تویش مەترسە لەوہ بەرکوژ ن
 کاری کە مردیت پەکت نەکەو ی
 کەمی ھیمەت و غیر تەت بـــــــــــــــــو ی
 ئایە (الرَّجَالُ قَوَّامُونَ (۱)
 (عَلَى النِّسَاءِ) بئیرا بخوینە
 وَا ئەفرموی ئە و ئایەى قورئانە
 پیاو سەرپرست و گەورەى ژنانە

---

(۱) بە راستى پیاوان ئاڭەو،
 سەر پرستى ژنانن و ئەبى بەچاکى
 مورا قب کردار و رفتار و ئەحوال و
 ئیخلاقی ئەوان بن و لەبەرانبەر توقعات
 و رفتار نەرەواى ژناندا قیام کەن
 ورا وستن = سورەى النساء ئایە (۳۴)

وظیفه‌ی شووه که ئه‌مر بکا
 به خیزانه‌که‌ی به‌نویرۆ تقوا
 منعیا ن بکا د ئه‌وبه غیره‌تی
 له قاچ و مل و سینه و سه‌ر په‌تی
 کچانی لیباس متین بیوشن
 بومینی ژوپ و لوختی نه‌کوشن
 گشتیان نمونه‌ی شرم و حیا بن
 (۱) تابعی فرمان ره‌سول الله بن
 حه‌یف‌نیه ئینسان له روی نا‌حالی
 بویته باعث ژن و مندا لــــی
 خوی و خیزانی بخا دردی سه‌ر
 گشتیان بکیشی بو ناری سَقر
 له جی بهشت و جنات النعیم
 جیگه یان بوی به ناری جه حیم
 بچه شن زجرو عذابی ئه لیم
 زه‌قوم بخوه‌ن و بنوشن حمیم
 (۱) ئیشاره به‌حدیث شریف (کُلْکُمْ
 راعٌ وَکُلْکُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِیَّتِهِ

بیوهری بۆن لهو نازو نیعمت ۱۲

وا ئامادهیه له نیوی جهنت

غیلمان و حورو میوهی جورواجور

شیرو هنگوین و شرابا طهور

گشت و گوزارو سهیرو سهیاحت

جیگهی عیش و نوشچی استراحت

هر چی وا نفست بکا ئاره زو

فوری ئەینن به ئیختیاری تو

ئەر صد هزار سال لهوی بمینی

ئەصلا بوهیچی تودانا مینسی

قوزهو سهر ئیشهو پیری و لاغری

ناخوشی نیه لهوی نامری

بهداشت ریعایت بیوه ههساوی

میکربو ویروس نیه له ناوی

هوای دل نشین زوینی گولزار

نه گرم نه سرد همیشه بهار

صلوات و سلام بیحدو ئەنجام

له روحی ئەحمد خاتمه‌ی کهلام

ته‌واو بو خواتان له گهر

پندی پیشینیا ن

هونراوہی مہ حمود ٹہ حمہ دی دی ولان

ناشر ٹینتشاراتی ٹہ حمہ دی سنہ

چاپی ٹہ و ل

تیراژ ۳۰۰۰ نسخہ

حہ قی چاپہ منی تایبہ تی موٹہ لفہ

چاپ = تعاونی ۴۲ سنہ سالی ۱۳۶۸ هـ

=====

(پیرهن پهندي پيشينيان)

به شي دينسي	لاپه رهي	۲ تا	۵
=	شيخلاق ورفتار	=	= ۶ تا ۸۰
=	بخیلی، فتنه خيانت	=	= ۸۱ تا ۸۳
=	ثيقتما دو تيکوشان	=	= ۸۴ تا ۹۹
=	ميواندا ري	=	= ۱۰۰ تا ۱۰۱
=	دوسي ورفاقت	=	= ۱۰۲ تا ۱۰۶
=	ثافرت (ژنان)	=	= ۱۰۷ تا ۱۱۰
=	غيرهت و دسهلات	=	= ۱۱۱
=	ظلم و زورو ته ماح	=	= ۱۱۲ تا ۱۲۱
=	فن و فيل و دورو	=	= ۱۲۲ تا ۱۲۶

.....

به نا و خوی بَخشنده و میهره بان

پند پیشینیان یادگاریه

میراثه کونهی کورده واریه

بُوگشت کورده کان باش و پیروزه

مایه‌ی شانازی بُو گهل وهو زه

تا تو نهی خوینی ئەم موجیاریه

ژیری ئەوان بوت نادیا ریه

هه‌لم بژاردوه من له و پندانه

که‌می له ده‌وره‌ی یک‌هزاردانه

گشتیان له بهر کهوک پیاوی دانا

کلکیان لێ بگره له جی‌خویانا

(۱) بیر عوقبا بکه دوتپا تەواوہ
فکری نان بکه خربوزہ ئا و ہ

سەرم سزماوہ لە هەستیرە کان
ئاشم نەدیوہ وەبئی ئاشەوان

(۳) خیلقتی عالم بئی مانع ناشی
بئی ئاشە وان کە ی کرپا وە ئاشی

ئەر عقلت بوی بقد خشاخی
حوکمت پی دەکا بئی مانع ناشی

(۵) کە می تی فکرە خوت مەکە ناشی
لازمە نەیش بئی خوت بووی بتاشی

خوا ئەوہ لیکە ئیبتدای نیە
هەم ئاخیریکە ئینتہای نیە

(۷) ئەزل ەر بووہ و بئی بیدایە
ئەمینی و هەس تا بئی نیہایە

زوان به ذیکرو دل به دونیا وه
(۸) بی فایه شه روی به لای ریا وه

شرع نایکا په سن کارانی عبه س
دوای مردن دونیا فایه ی بومن چه س

هر که س گره کیه هر کاری بکا
۱۰ خوی شه یکا و خودا یار مته شه دا

شه گر خودای خوت به حق بنا سی
پیته شه یژن عارف پیا و یکی خاسی

شه یژین به گوشت و شه وینین به پی
۱۲ بیستن به شه سقان (سُبْحَانَ رَبِّی)

رَد مه که گدا له به ری درگا
راضی که وه له وه به له ته خورما

ثومتی شه سلام یکی له م دووه
۱۴ یادا نشمه نه یادا نش جو وه

بو دونیا و دینت دایم بکوشه
له بهر همی خوت بخوه و بیوشه

نَوِیژ نه خوین و بی دین و عفت
 ۱۶ خیرنکیان نیه جگه له نه گبه ت

نویژ نیمه شه و بیژاری بهیان
 هیزی دهرونه و روشنی ئیمان

له گر خالقا مه به بیگانسه
 ۱۸ بکه ئیطاعه ی خوا ی یگانه

افراط و تفریط وایه کردوه دین
 مه گهر به چرا شوینی بگه رین

هر موسولمانی ناوئته سلما ن
 ۲۰ شهول سلما ن به شه و جا موسلمان

واسهر گردان بی، توبؤ قلبه ونا ن
 ناوینی به چا و بهشتی رحمما ن

بترسه له مرگ شه رخطا کاری
 ۲۲ مؤمینی ببه له ئینتظاری

(۱) موسا وتی خوا لوطفیکم پی که
 نه ی وت فلان و فلانم پی به
 (۱) ئایه ۲۶ سوره ی القصص

کسی وارِیگهی بی دینی نه گری
بیلا با وه داخ دونیا وه بمری

خه لکی نه فروشن دینیا ن به دونیا
ها کاتی زانیت نه میشه نه ما

هوشت بی تو خوت نه کهی بی ئیمان ۲۶
بو میرات به روکه له پور خوه را ن

کاریکه له روز یوم الحیسا با
نیژی (.. لیتنی کنت ترا با)

له نا علاجی نه یژی ربنا
جاریتر دیسان بم نی ره دونیا ۲۸

شرطه نه مجاره بکه م ئیطا عست
هیچ کاری نه که م غیر له عیبادت
خلاص به له دس قسه ی نیک بـ
نان نان گه نمهو دین دین موحمد ۳۰

هیچکه تا ئیسته خوی نه دیوه
به عقل و شعور نه ویان ناسیوه

۲۳ نا و گه وره ببهی ئه ر به بڊ ناوی
به لای زانا وه سوک و بڊ نا و ی

زانا که سیکه خراپه نه کا
نه بو خه لک بیژی خوی عمل نه کا

۲۴ بچو بپرسه مه یژه وا نیسه
خوبه زل زانین له نه فامیه

۲۵ موجیاری له لای عالم وزانا
بیتی بلهیه و مثنوی مه و لا

دایک بوی به با وه ژن دیساره
با و کیش شه بی به با وه پیار ه

۳۷ بو بابی مه رد م مه نیره له عنت
با که نه وانیش نه یژن بابی خوت

ئه ر بهی له درگای خه لکی با نگشت
درگای ماله که ت نه کوتن به مشت

۳۹   ثاوی که بیخو بجیه زوخانه
 باهر خویش بیخوا نیخوا بیگانه

به و مرجه که پیم بیژن ثاغه ژ ن
 راضیم ئه ر روژی سی جار بم کژن

۴۱   میراتی که رکو که متا ر به تینه
 (الْخَبَثَاتُ لِلْخَبَثِيِّينَ)

سهری که نه چی ته ناوی سه را ن
 بو سه ربزینی مه به دل گرا ن

۴۲   نه ونه خوی زله و زلیشی نه که ن
 حه تا قه سه میش به سهری نه خون

نا جوره صوفی به رمال له سه رشان
 ناودی بگه ری کولان به کولان

۴۵   سوار که ربیبی تنیا یک عیبه
 دا به زینه که ی وه لی دو عیبه

دیاری شوانان هرئاله کوکه
 به قه ولی گوران سنگ و په لوکه

کسي نه زانئې ټه ربه مه ويژي
حتمي نا زانئې ټه و به کويژي

ټه و که بو با وکي خوي به قاي نيه
گلهي لي مه که قازانجي چيه

تو خاصي بکه و هيچ مبه دلسرد
کيو به کيو ناگا مه رد ټه گاته مرد

هرکس به هرچي هسي دل گهرمه
ژوژو ټه يژي هر بچکي من نرمه

هرکس شتي خوي به لايه و خوشه
هيچکسي نايژي دوي من تورشه

له گهر هکيما تومه به نار يک
چرايک هل بگره بو شوي تاريخ

بيلا هرکسي خوي و ټا ټيني
عيسا به ديني موسا به ديني

قسهي خصوصيت مه يژه بو ټه غيا ر
قسه کفيه زار ټه که فيته شا ر

مشهوره ئەگر تاقىت بـوـى
 ۵۵ لە قورە ھەلوا بۆت دورس ئەوى

بە دوکەس نەبى ناكرىي چا كە
 چىلە بەدسى لى نادرى كا كە

ههچ كاری نیه كه ئاسان نهوى
 ۵۷ مرد ئەوكە سەیه هراسان نوى

هركەس راضى نهو بە بخت و بەشى
 عومر ئەواتە سەر بە چاره رشى

خطای من نیه بوچ خوت ئەنوینی
 ۵۹ بوچ شانه لەسەر منا ئەشکینی

ئەگر ههچ نەبى تو عصبانى
 ئەتوانم بیژم مرد مەیدانى

پیاو هتی و کاری مردانه کردن
 ۶۱ والە بەخشینا نه تولە سند ن

جا كه چل ئەگەر تیمار كەر بووا
 ئەول جار كه لەی خوی ئەكرد دوا

ټهر سير وهر گري له پياوې خوشحال^٦
 ٦٣ باشره له گول^٧، دس پياوې گوشتال^٨

دوم بېټ و کلاش له بو خوي بکاډ
 دايک بيت و تاريف کچي خوي بکا

٦٥ عطر ټه بېي خوي بوڼ بدا کا که
 نه که عطار بېيژي عطره که م چا که

ټه مه پندیکه هرله ميژه و ه
 شه له له مه نه نامينيتـه و ه

٦٧ رَمضان روي خجالتي گرد
 ما پو ټه وانه روژويان نه گرد

علاجي گوناح توبه کردنـه
 ولي توبه ي گرگ تخيا مردنـه

٦٩ بازي شت ناوې زور بي وشکيني
 تو کالک خوري يا بيسان رني

له سهر حه مامه و ټاشنا ټه گري
 ده ستي خوي نيه ماري پي ټگري

مه کیشه منت لات و بی کاره
 ۷۱ مَلا له مزگه وت دهر تی به پاره

خوت به تورّه ئی مه خه دردی سه ر
 مار به قسه ی خوش له کون دیتّه در

کاتی شه زانی مانای حوصله
 ۷۳ به بایه ئاوی نه که فیه مه له

زیوی نه شه چوا کونا به ته نیا
 باقه هژگیکی شه بسته دومیا

تجروبه ی کونه ئیتیر مه پرسه —
 ۷۵ کوچک له جیگه ی خویا بی قورسه

عیبه کانی خوت بی ریته به رچاو
 ئیتیر عیبی خلک نا بیریته حساو

که و شه و که وه یه که دانه مینی
 ۷۷ له به رانه بری که وابخوینی

یا خوا تو همو شتیکت ببی
 هرتنیا دردو به لا بوت نه بی

مردن بوؤ مؤمن ئەوەل خوشییە
 ۷۹ بی باور ئەوەل رۆژ رەشییە

هرکه له گهر خلق رفتاری خاسه
 عقلت بوی بچی ئەو خودا ناسه

دیومه هزاران پەت پیتی و پەن
 ۸۱ لەوانه تازه سەر پەتی ئەکەن

دیهاستی که ئاو شار بخواته وه
 مه حاله دی بوؤ دئی بوڑواته وه

به عالم بون فره ئاسانه
 ۸۲ به ئادم بوون خرچی گرانه

یاخوا که فقیر موعتبر نه و ئی
 ئەر بوله خودا بی خبر ئە و ئی

کر هر ئەو کەرە کەپار سنیا وه
 ۸۵ هریالانه کە ئی عەوض کریا وه

بوؤ کەس ئی که هەر بیانو ئەگری
 به هانه هر هەس هرتا که ئەمری

هیچ وختی نا جنس مه نه لاتوه
 ۸۷ شهوئته مارو شه دا پاتوه

کاکه تو شه گهر له کشتیدابی
 چاوی کشتی بان دهر بئینی نابیی

له گهر شه صلان به له گشت فصلیکا
 ۸۹ له گهر نا شه صلان له هیچ فصلیکا

شه یژم چی بووه یا چی قوما و
 درنگ هاتوم یا که مم هیئا و

نا گونجی دوشا بون له شه قلیمی
 ۹۱ هه زار شه خه فی سله گلیمی

مندالی که ناز نازی ونونور ه
 حوکمی وک حوکمی حاکم ضرور ه

باشیان فرمووه راسته و هروایه
 ۹۲ چرا له بهرا به مال زوایه

صد زیله ی دایک به تاقه ماچی
 چه پاله ی دوزمن ئیشی دهر ناچی

۹۵ داری چفت و چیل ونه مام ناوی
به رختی میچکه وی وبران ناوی

هرچی به داران بهی له بی عاران
هر شهرونه وه جیگه که ی جارا ن

۹۷ نه خمین خه م به، نه غره ی خوشی
ده وره یان کوتاس هر کام بچه شی

هه ی داد هه ی بیداد کاری واناوی
به م ده مو ده سه یار پیدا ناوی

۹۹ راویسته توبه م تجروبه ی که مت
بو ی شیر ی خا و دی هیشتا له دمت

شه گهر گهره کته قسه گه ی پی
بوک له گهر تومه خه سوگویت لی پی

۱۰۱ له گر زمانه شه گر نه خونجی
هرتا که ماوی له دردو ره نجی

کسی له پیری فی ر پلاو بسوی
له کاتی خواردن دس شه و ابوگوی

۱۰۳ ئەو كەسە كەوا زور قسە ئەيژى
خايش ئەيژى و خرا بيش ئەيژى

مَالْ و ژيانم ھمو لە زیتە
من كەبو تومە تو لەبو كیتە

تو ئاغە بیت و منیش ھم ئاغە
۱۰۵ پس بە كى بیژین جیگە مان داخە

ئەگر تو راضى بیت و من راضى
پىويستى نیه بجینه قاضى

۱۰۶ ئەسپت پى ئەدەم سَفَر پى بكەى
وہلئى بەو مەرجه كە لنگى نەدەى

لەھەر ھۆرىكا باران ناواری
كاتى ئالوزى مەكە ھیچکاری

ھرچى خاسیم كرد ھیچ نەبو كەلكى
۱۰۹ مَالْ مالى منەو مَالْ ئاواى خەلكى

دانا زیندوہ ئەگریش بمسرى
نادان مردوہ ھربە زیند وى

هەر مدهن له خوم بهن له هاو مالم
 ۱۱۱ وها ئەزانم ئەدەن له جوالام

وتیان به هیسر بابی توکیه
 وتی من خالۆم ئەسب عربیه

بعضی کار ناوی بعضی مومکنه
 ۱۱۳ کەری نو بواد دەشی لیبنه

گا ئەگەر له هاو مال جی بمینی
 له دیقا شاخی خوی دەشکینی

ئەو کەسه که فیل پروهردە ئەکا
 ۱۱۵ فکری دەروازە گەورە بوئەکا

خوله هاتوه ، بوم راویژ ئەکا
 راس ئەیژن کیسه ل هم کا ویژا کا

کارم کرد سالی به خوشی خوشی
 ۱۱۷ نیمیان پیم ندا نیمیشم بخشی

هرکسی بوخوی عقلیکی پیه
 ئەم پینج ئەنگوسه وه کویک نیه

۱۱۹ نانی کوت ببی نالکیتَه وه
شیر بیّت له گوان ناگه ریّته وه

عقل له باوک ودا یک باشتـره
چون دایم له گهر توها وسه فـره

۱۲۱ عقل به گه وره و بچوکی نیه
به عیلم وزانین به زیره کیه

کسی له خویه و، بیژیت وبدو ی
عقله که ی که می پارسنگی شه وی

هرچی جوان له نیو ئائینه وینئ
۱۲۳ پیر له نیو خشتی خاما شه یخوینئ

قسه ی که نه یکه ی له کاتی خویا
ئیتـر بیلانی هربوئه و، دونیا

به ئاو زمزم و که وثر بی شوره
۱۲۵ چرمو چرموه بوریش هربور ه

ظاهیری خاص و باطن خراو ه
قسه ی زور خوشه ماساوی را وه

خول^۷ له خول^۷ه کوان گه وره که سه را ۱۲۷
 ثاو کویره کانی مه خوه له به را

وتیان به مجنون لیلی خور^۷ه شه
 وتی گیا له دهم په زا زورخوشه

راسته ټهر که ول^۷ زور خاص بوایا ۱۲۹
 له شان خاونیا ټه بوا بمایا

شاش ټه ونه شوربو خانیش پی زانی
 بو ټیسرار زانین بچوه سه رکانی

وختی له دولی دوگایک بگری^۷ ۱۳۱
 رنگیان یک نگری خویا نیک ټه گری^۷

پوتینی نالچه به رزی جیره تی
 وهلی له برسا زکی قور^۷ه تی

نه ته و او خراو نه ته و او خاصه ۱۳۳
 نه چاخ ونه له ر گیسکی هه یاسه

مه فرمو یارو ژژدو ره کیکه
 نانیک و گائی لایه و یه کیکه

چون با ورنه کی تا وایه پئی بئی
 ۱۳۵ له ته ز ته خوات و له وشکی ته نوی

له و جیگه که تا و هیه خاک نیه
 له و جیگه که وا خاکه تا و نیه

له گشت لاشه یا تنیا گوی ساقه ۱۳۷
 ته ویش شق شهقه وک چيو فلاقه
 که ر له کوی که وت و کونه چو
 له بئی خبران کشکهک صلوا ت

ته مه ههس له گشت ده ورو زه مانی ۱۳۹
 جوان واته زانی پیر هیچ نازانی

له بونه ی دانه گنمیکی ته نیا
 صد دانه جوو مو رور تا و ته خوا

مزه وتی بکا و پنچ شش مه ناره ۱۴۱
 کولول، پئی شیژن میحرابی لاره

هرچیکیان پیته دا بیگره به خوشی
 دیانی ناگره و اسپ پیشکه شی

له غا و ئه سپه که ت کیشه دوا وه ۱۴۳
تایسه به تنیا ئه سبت لنگدا وه

ته مه نا ئه که م ئه گر بویت ته میر
خوای خوت هرگز تومه به له بیر

گه ره کته نه بی به رسوا و موفلیس ۱۴۵
ئه بی خوت که ی به ها ورنگی مجلیس

ئه ویا ن نه خونجو، ئه میا نیشناس
ئه و ئیژی سیرو ئه م ئه یژی پیاز

ئو نیه له یزه خوای هاله یزه
۱۴۷ حه که ی خویشی پی نده ی سیره

بو چوار شت ئه بی بکیشی ئه فسوس
ملیت و دین وه طن و نا مـوس

دو ویژ دورو ویژ فتنه روژه شه
۱۴۹ بانگ محمدی ئا شکرا خوشه

ئه بی هر که سی به توانای خویی
به ز به پای خوی و به زن به پای خوی

۱۵۱ خوا بی پاریزی هرئونه ژیره
به ته من جوان به عقل پیـره

به چاوی گاسین تواشای ئەکا
نه وهک تواشای کاکه مام جولاً

۱۵۲ عاقل واله بیر ئیسته و داها تو
ئهحمق هر ئه یژی چیم کردو چیم بو

وها خوی گرت وقوزی و بان چو
به شاهو وه زیر هرئهیوت یار و

کەس دار زوی سورە بیکەس رنگزەردە
۱۵۵ بی کەس و ندار هەناسە سەردە

چشتی که عاقل بیبی حەیا یه
هەمیشه ئەیژن (بی بی حەیا یه)

۱۵۶ هرتا که بیژی پوزی عالیـه
الحمد لله جیبی خالیـه

گویره کهی مردم گویر هوسا رئه بۆ
پول و پارهی خلک هر گیفان ادۆ

خور که‌ی شه‌گیری به‌ری و بیژنگ
کیوی تابیدر ناکوتری به‌دنگ ۱۵۹

باوک که‌سادی شه‌ولاد بوینسی
له‌خوا شه‌خوازی عومری نه‌مینی
شه‌گر شه‌وینی له‌خلک بیزاری
بوړو خوت‌ثیصلاح بکه‌بیماری ۱۶۱

مولک وشه‌وکت و تختی سولیمان
پیچیاوه به‌دهم موریانه‌ی بیگیان
قه‌پان شه‌زانی به‌سوک و قورسی
تیر شاگای نیه‌هرگز له‌برسی ۱۶۳

له‌حوما مه‌که‌ی پور زرو زنگی
نه‌له‌تو دنگی نه‌له‌من دنگی
خالو خویشکه‌زای خویی‌که‌وره کرد
ما مو، برازا که‌ی خویی‌گوم کرد ۱۶۵

قوم و قبیلہ بد‌نین کاکه
خزم شه‌گر برای بابیش بی‌چاکه

ٲهگر دنگ نه که م مال ٲرا و ٲه بم ١٧٥
ٲهگر دنگ ٲه که م خوم بد نا و ٲه بم

نه دینیکی هس که شیطان یو ا
نه مالیکی هس که رحمان بیوا

١٧٧ حاشا له کینه و مه رافه و دعوا
رحمت له و که سه دو که س ریک ٲه خا

بو مالی دونیا زور بو زحمت
کار یکیش بکه بو قیامه تست

هر کاری یا سود یا زیانی هس ١٧٩
زورده ملییش مل شکانی هس

مشهوره خاون با خات و بیسان
گشت شرمه سارن له کاتی زمان

مال وا پور بووه له گر موقالی
ساقه کان نایلن نا خوش بنالی ١٨١

ٲه مروژ به ٲه و روژ زستان به بهار
ٲه سال به ٲه و سال ٲه خوزگم به پار

خوا کیوی دیوه و به فری لی ناوه ۱۶۷
خوا دردی داوه درمانی دا و ه

خوشی خوشیم بو کچم دا به شو
ئه ویژ هاته وه هژگیکی به د و

خوا تاسه ری دا روزیشی داوه ۱۶۹
که سه له تنگانه دایم نه ما وه

خوا که ی بان سه ر کاری پیم کردن
عاجزم له گیان راضی به مەردن

داری بی شمر ئه بی بی برن ۱۷۱
دار ئه رسالی بهر نیری نایبرن

له گهر نه فامان مه چوبوکا یسه
عومری چند سالت ئه چی به زایه

ئه ونه فیز ئه کا و خویی کوراه ۱۷۳
ئه یژی شوتی بو نا خوش هینا وه

له مالیا نیه دانه بورویشی
بی که وش و ده رپی چوپی ئه گیشی

هر چند عاقل وزانا و حساسی
تا لیت نه قومی مهردم ناناسی

نیشانه‌ی مهردی سمیل و ریشه
وهلی پیاوه‌تی به چاکه و ئیشه

هر چند بونه‌فام که می موشکوله
وهلی راسته دل ئایینه‌ی دلّه

هر که س نه زانی به پیاوه‌تی خلک
سپله و نه فامه هیچ نایی بکلک

شوکرانه‌ی نییعت وه جی بیرانه
که رم که میش بی زوری بزانه

نا شوکری مه که له ماوه‌ی ژینت
زیانی هیه بو دونیا و هم دینت

پادا مه‌کیشه وه بی اندازه
سهره‌زه و مهبه ئیزن بخوازه

که له و مل هوّری بنه ئه ولای و
خو دونیا به پوش سهرنه بسراو

بوسه فر بچی له دهس خوتا یه
 ۱۹۲ وه لی ها تنه وهت به دش خودا یه

ئه ونه بی دینه هیچی نا پرسی
 له خه لک ئه ترسی له خوا نا ترسی

تکبر لاوه خیر له دو سیه
 ۱۹۴ ئا ونا خوا زو یک برزو کوسیه

بخوه و بیوشه و بکه دسگیری
 شتیکیش دانه بو وخت پیری

ئه گر نه هاتی و قورتت بیده ری
 ۱۹۶ سگ درماله که ی خوت لیّت ئه وه ری

شه چی بو سفر مه چو بی ره فیق
 ئیژن (الرّفیق ثمّ الطّریق)

راست ببه و برّو له پالی شیرا
 ۱۹۸ له فه ن وفیله و دورو واز بیّرا

هیچ خوشم نائی بکیشم منت
 کمی خوم بوخوم زوری خوت بوخوت

له دونیا هیچ خوت مه زانه به زل
 ۲۰۰ فیزی کرد شیطان طوقی چو له مل

به خشینی نه وی خا و ن سرما یه
 به لای خالق و خه لکه و رسوایه

موچیا ریت شه که م له زوی یکرنگی
 ۲۰۲ دس تنگی خاصه تاکه دلتنگی

خطا و خیانت بی ئیما نیه
 کفاره ی گونا ح پشیما نیه

شه ویینی هر که مردم ئازاره
 ۲۰۴ مزگانی پی به له اهلی ناره

بو مردم ئازار هر شه مه به سه
 دوعای نه بو نی لای هه مو که سه

لیو به که نین بی هیچ خرجی نیه
 ۲۰۶ ولی نازانی تو سودی چیه

شتی له دوژمن شه ر پنهان شه که ی
 به لای دوسه وه عیانی نه که ی

بی مالی خوشه له مالی پور دنگ ۲۰۸
پای په تی خاصه له پیلاوی تنگ

نهر موت سپیه و پشتت چه ما وه
کوله که ی چادر عمرت شکا وه

راس نه یژن نجس هرچی که تر بی ۲۱۰
چون پیسه باز هم نجس ترده بی

وتی نه شیعام واللّه نه سونی
یا للّه من با وایکم کرنی

تا محشر ای دل نه گز ثنات وت ۲۱۲
گشت وت کاتی که مو صطفاد، وت

حرف جار تی فکره نه وسا بیکره
سی جار بی پیوه نه وسا بی بزه

نه گز بی دینی و خواد نه گهره که ۲۱۴
خور بپه رسته، تو، نه گویره که

مده له ناوو شتیکت پی بی
سی روز دیر بیړه و له پرده وه بی

مردن که حقه خو کوشتن بوجه س ۲۱۶
 باوکو دایک تاسه ر نامینی بوکس

له هزار هزار پیا و باهونه ر
 یکی شهوی به کاوهی ئاسنگه ر

له دهس ناکه سه و پنا به خودا ۲۱۸
 مه گر هر خودا یارمه تی بدّا

مه که به ظاهر غیبتی شیطان
 چون له باطنا دوسن هردوتان

چیوی ما موستا هرچند که ره قه ۲۲۰
 هرکه سی نه یخوا خول و شه حقه

هرتا شه توانی دور به له غیبت
 چون شه خوی گوشتی لشی برای خوت

میان ره و به بانه خوهی شه فسوس
 شایت دوژمنت روژی بوبه دو س ۲۲۲

تازه پیا که وتو مه گره وه برا
 خول له خوله کوان گه وره که سه را

۳۰. ۲۲۴. شهر بئیتو بمری صدی له باوان
کلی نابریی هرگز له چاوان .

صد حکیم به قَدْ دانہی دہردہ دار
 ناگایان نیہ لہ ئیش و نا زار

۲۲۶ کلاوی لار ناوہ و ہورہ تہ چڑی
شاہی داوہ و قیت ہل تہ پھری

هیچ وختی شار بې شالیار ناوی
بیسان هیچ وخت بې کالیار ناوی

عومرم به عېس گشتی چوله دس
 ۲۲۸ سهر زولفسی یارم ناوردم به دس

نان بو نانهوا گوشت بوقصاوه
کاروه بی وسا زور نا حساوه

۲۳۵ صدجار پیدم وُت توکم بچوه دَر
باکم ته ریکه و ببین مانگ خور

نه فرھ ھوڙه نه فرھ سادھ
ٿاسمانه ولھ جي خوي راويستاوھ

دهردی من گرتم ئەر و شتر مه چشت ۲۳۲
هرچی کافره ئه چونه به ههشت

ئەر بیت به نوکر گرگی کعنتی
ئهبی سلامی که ی بو سلامه تی

هرچی بگه نی خوی لی ئه ده نی ۲۳۴
هاوار له و روژه که خوی بگه نی

هرکه سمیل زه رد به رزه بالایه
له خیالی تو حمزه ئا غایه

ویژیا وه قدیم که بچه گدا ۲۳۶
به چه لی که ما ئه که فیه سه ما

کاریکی نیه به عقله و چه سپی
کائەکا بهر سگ سوقا نبرآ سپی

کاتی گورگ خواردی گویره که ی گدا
دهوله مه ن گویری خوی کرده سه را ۲۳۸

هرگز تیڕ ناخوا زه وین له باران
ئینسان له زانین چا وله رویا ران

۲۴۰ ئەو كەلە لای تۆ سوکو گوم ناوہ
لەكزاسی خویا وەكوتۆ پیا وە

ئەگر یزڈ دورە خوگزر نزیكە
ئەگەر ئەتوانی باز بوەى بیکە

هیچ سودی نیە ئیشی بەپەلە
۲۴۲ ھربۆ کاری خیر باشە عەجەلە

صد چار و تم پیت مەرو لە باخا
با سروو سوسەن نەمرن لە داخا

۲۴۴ نانت بخە بەر سگی بی زوان —
مەیدە ئینسانى سېلەو پى ئەزان

ھرکەس وتەماى خال و مەموبى
زەمان بى جل و ھاوین بى دوى

ھرکەس تەمايە جورمتى نەچى
۲۴۶ لەرفاقەتا کەم بىت و بچى

کچى کەدايک پیا بنـازى
مگر ھر خالۆ زای خوى بيخوازى

ناخه فم له سهر ريگه ی ئه م وئهو ۲۴۸
خه و ئاشو پاشو ئاوئینم له شه و

نيه هيچ شتي با شتر له ژيري
بکوشه به لکو به دسي بيئري

به کول بيگه زني چون حه ق نه ناسه
۲۵۰ ئاش هرئه وئاشه و کاسه ئه و کاسه

زور ژانه ژيان وساقه سهري
خوشا وه مردن به بخته وهري

ئينسان ئه ر طناق بخه نه ملي
۲۵۲ با شتره له زين به لاره ملي

هرکەس قسه ی خلک ئه کا به لاته و
بو ئه وان قسه ی توپش ئه واته و

پرس و مصلحت له کارا باشه
۲۵۴ سر وه بي ده لاک هرگز مه تاشه

ئاوت خوار دوه جاري له کاني
به ردی تي مه خه ئه گز ئينساني

نه بئی باور به، نهیش زور خوش باور
 ۲۵۶ نه وه کاریوی به، نه گیزه کا و ر

گوی بو بیستنه چاو بوتواشا
 بیستن ناویته تواشا حاشا

زوانتیه کیکه گویچکه ت دوانه
 ۲۵۸ یانی یک بیژه دوان بزانه

راس شهیژن تازه، خاون لذه ته
 کونه هم خاون قدرو عیژه ته

موچاری ناچی به گویچکه ی کهردا
 ۲۶۰ هیچ کاتی بزمار ناچیته بهردا

موچاری گوجو نه زان و نا هز
 هر وه کو، گویژه بیخه ی له گومه ز

داری تر ئاسان شهچه مپته وه -
 ۲۶۲ دار وشک به ئاگر خه م شهو پته وه

که س و کاره ی باش نیعمه ته کا که
 بئی که سی تنیا بو خودا چاکه

راضیم من نیله ی گیره بکیشم ۲۶۴
به و شرطه منت خه لکی نه کیشم

مه لی هه س شه بی گوشتی پی بذه ی
مه لی هه س شه بی گوشته که ی بخوی

مشتی نمونه ی بارو خه رواره
هرله مندالی کور خاص دیاره ۲۶۶

شه ول جیگه ژم وجیگه بیینه
جا به خاطر جه م رم بوشینه

شه گر وه ته مای حر مه ت و ناوی
حورمتی خلکی بگره حه سا و ی ۲۶۸

هه ی بی که به رک شه و هر پالوه
شه و که بی عورزه و گیچ و هالوه

به بی صفتی خوت بد نا و مه که
نان شه خوی نانه شان خرا و مکه ۲۷۰

حه ز نا که م کس بیژنه وی دنگم
جام شه یژی بشکم ولی نزرنگم

تا نه هاته گویت شه قه‌ی قناسه - ۲۷۲
هیچ نه‌ت نه‌زانی دونیا چه باسه

که‌ی له پاش باران که‌پنک باوه
نوشارو له پاش مهرگی زوراوه

به‌ن حاضر نیه جولا شه قه‌ی تی
زه‌ماون نیه و دوهول ته‌قه‌ی تی ۲۷۴

یاسین نیشانه‌ی نزیک مردنه
بردی زل به‌لگه‌ی پرت نه‌کردنه

مه‌روانه مال و هه‌وش و ده‌روازه ۲۷۶
دایکی بوینه و کچیان بخوازه

عجول همیشه خمینه و ناشاد
هرکه صبری کرد گه‌یی به‌موراد

چونکه بی‌خه‌مه و خوشه ژیا‌نی
عیسا گرتویه و موسا ئاخانی ۲۷۸

خوا به‌م کوژی عومرم نه‌می‌نی
ئه‌ر جل و برگم زاوا بی‌سی‌نی

هرکه بهرز فرو، خوبه زل زانه
 ۲۸۰ روزی شه بهاری چرخي زمانه

هر قافله ئي پيشه‌كي كهر بي
 بي گومان شه بي توشي زهر بي

تو خاصي بكه و بيخه به دريا
 ۲۸۲ خوا شه يدا ته وه له نيو وشكيا

خورا كم ماس و برگم پلا سه
 شهر خه سوم بئيلي ژيانم خاصه

كا وه كهج ناوي ثيمان ناوي كز
 ۲۸۴ شه كهر قسه يكيش بكرئي بودز

خانو به كيكه كدبانو دوييه
 بويه خاك و خول هتا ئوژنويه

ناكهس به ئاسان ناكربي به كهس
 ۲۸۶ محاله جاوو ببئي به شه طيله س

تاقت بهيرانه و به قه مه د ر ه
 شه مري خودايه خاكيش ميل بره

خوا میلی بیی گشت کاری ئەکا ۲۹۰
تختە تاش نیه و تختە زیك ئەخا

خوا ئەر ببستی دەرئ بە حیکمت
بوت ئەکاتەوه چند درگای رحمت

هر گیای له سەر ریشهی خوی ئەوئ
هرکسی بولای ئەصلی خوی ئەر و ی ۲۹۲

هەر صنفی له گر صنفی خوی سازه
که و له گر که وه باز له گر بازه

کسی ریگه یان نه ئەدا له دئ —
۲۹۴ ئەپرسی مالی کوئخا واله کوئ

والاواز بیوه بیوه دار وشکی
نەدزگه بوژی نه درزیه بشکی

شاعیر که زانی قافیه تنگه
۲۹۶ ئەکه فیه بیری هرچی جه فەنگه

مه سینە شتی که خاون عه یوه
دیاره مالی قلب سهروه صاحیوه

تواضع دوزمن ئەکا بە یارت
۲۹۸ وحشی تیڤریتە ژێڤ نیلە ی کارت

کسی ھەز نا کا کەس لی سەرکەوی
باوک ھەز ئەکا کۆری ھەلکەوی

مەوہ تەماگر خاصی لەبڈ خو
۳۰۰ گەنم لەگەنم ئەڤوی جولە جو

قرض کونە ئەبی نافوتی بەلام
تویش بێقە ی قرزار مەگرە بەمدام

ھەرکەسی قرضی مردم ئەداتە و —
۳۰۲ درگانی ئومید لەخوی ئەداتە و

لە زستان شەوی لەپیران تە وی
بسیانە جاری بویان ریک کەوی

گوشتی رانی خوت بکە بە کەواو
۳۰۴ مەکیشە منت، پیاوی ناھەساو

بەقسە ی چەورو شیرین زوانی
ئەربخەلەتی گەوج و نەزانی

دریژه مه‌ده بی خو به قسه
 ۳۰۶ شهر که سنی که سه حرفیکی بسه

هزاردانه قه‌ل به‌دانه به‌رد ی
 هزار دانه پیاو به تاقه مردی

دهر پیک و ه‌پسی بدری له پاته و
 ۳۰۸ هزار دهر پی، پاک، پاکی ناکاته و

که سنی له نیو گه‌ل به شیطنانه
 پابندی قول و عهدو پیمان‌ه

به که سنی شه‌یژن شازایه و مه‌زن
 ۳۱۰ نه‌لالیته وه هرگز له دوژمن

وه‌ها دیاره که خطرنا که
 شه‌م هه‌ویژه، زور شاو شه‌باکا که

که‌م خوت بگورّه شه‌ربوئیه گه‌وره
 ۳۱۲ بزانه دونیا پور پیچ و ده‌وره

ههر ریک ناکه‌وی، هرگز بوکه‌سنی
 دودانه هه‌نی بگری به ده‌سنی

ریژ له دایک و باوک بگره له پیری
 ۳۱۴ با توښ له پیری قدرت بگیری

هرکه، بې مایه مل به رزه و بکا
 خوی به سهره وه به زوین نه خوا

خواردن بو ژین و طاعت کړدنه
 ۳۱۶ تومه یژه خواردن بونه مردنه

شکر به م شیوه قورشان بخویني
 له دیني نیسلام ره ونق نه سیني

شیري که شیر له بېشه دهر بې
 ۳۱۸ هیچ فرقی نیه چنیر بې چه می

هرکس حق خوی مربوط به خویه
 دایم ویزیا وه شاش به، نه و به یه

بیستوته نه یژن به بې چپوی تهر
 ۳۲۰ فرمانی نینسان ناوون کاو که ر

نه ونه بو زکت مه که په ژا ر ه
 تهر روزي نت بې نه دگا بیچاره

کاتی ئا و له سەر چاوهوه لیل بئی
 ۳۲۲ ئەبئی خەلک ھەربەتینوی ویل بـ

ھەربە کەیفی خوی ھا توه و چوو

ئا و بئی لەغاوی تایسە خواردوه

قەلا ھا ت لاسای کەوی کردەوه

۳۲۴ رۆینە کە ی خویشی لەبیر بردەوه

تازە کە ی ئەبئی و صلی ئەویارە

ئاخری عومرە و ئەو لە کار

کوا، کونە کە ی خوم با شترە کە لکی

۳۲۶ لەمنت کی شان لیبا سی خە لکی

کە سئی کە هیوای کعبە ی والە سەر

ھرا سان ناوی لە رنجی سەر

باب کە دسەلات بادە ئەولادی

۳۲۸ تەما گەر نەوی بوینی شادی

بە دڤخت ھمیشە کاری نابا رە

مژگت دورس کاد قیبلە کە ی لار

به خته وەر چونکه باره کە ی باره
 خرابیش بیژی شیرین و تا ر ه ۳۳۰

وایان فرمووه قدیم روزگا ر
 سوار تا نه گلی ناو پته سوار

کویر له سەر ژینگا نه بی ناخوینی
 بی کراس له خه واه پارچه شه سینی ۳۳۲

علاجی نیه کینه و بهانـه
 دیان کرمول ببی دوا ی کیشانه

جایی زکی خوت مدره له داخا
 کی مردو کی جی ماله و جاخا ۳۳۴

هیچ وختی دوژمن و که م مزانه
 ناوی بژمییری دوژمن به دانه

یارب زونه کا له هیچکه نامـد
 گورگ پیری بی شه بی به مسخره ی سهـد ۳۳۶

عیبی یک وتن له عاقل دور ه
 هروه کو تفی سەربەرەو ژو ر ه

همو که سده کابهم، پنده بُرّ وا ۳۳۸
هرچی با هینای هربه با ئه زوا

هرشتی خا و ن ریشه و بنچینه—
مه شهوره که شه رّ به کونه قینه

ئه ر نه گبت بیّت و بخت نه مینی ۳۴۰
راسته ده له مه دیان ئه شکینی

ئه گهر گولولهی تو که فته لیژی
به ته ما مه به کس چاکه ت بیژی

ئه گهر رمضان یا شه شه لانه
بشی من روژی دودانه نانه ۳۴۲

به که سی ئه لّین عاقل و هوشیار
دوچار له یک جی نهی گستوی مار
پیشینه ئه لّین جی کولو به رده
جوابی قوزل قورد سنان و ده رده ۳۴۴

دهستی نه توانی بی بری له بیخ
ئه بی ما چی که ی وه کودستی شیخ

بیستومه له زور پیاوانی ماقبول
 ۳۴۶ شهر به شمشیره و مامله به پو ل

گه ره کته نه بی توشی دردی سر
 هرگز بی رفیق مه چو بوسه فسر

به دس ئاسنی داغ بکه هه ویر ۳۴۸
 نه دسته نه نظر به رده می نه میر

سی شت خه م له دل ئینسان لائبا
 سه وزه لانی و ئاو دیمنی زیبا

گای جفتی هرله گوپری دیاره
 ۳۵۰ تاریکی شه و ها سه رله ئیواره

توله ئاسیا و فره ت پی چیه
 له ری راشه که ی زوبکه بته و ه

دردی سر شه پی هربه دردی سر ۳۵۲
 چ سربه ی له بزد چه بزد به ی له سر

روسَم و زورا و ما پاره و گولگل
 هیچکامیا ن نما نگشت چونه زییر گل

له نیو ټهو هه مو پیڅه مېرانه ۳۵۴

ته نیا جرجیسیان لایه و جوانه

قسه که فیه زار ټه که فیه بازار

رازت لای یکی پرست له هه زار

ټینسان ټه بی جی ټه ونه بیلیته و ۳۵۶

دیانیان له یک سپی نه بیته و

بویه لای خه لکی زانا عزیزه

دانا به درکان که ربه نه قیزه

بی خه مو خیال ده وران ټه رانی - ۳۵۸

خوزگم به خوت بی واهیچ نازانی

ټه زانی ونا یژی ټه روی ره په رپ

خوی دا وه سه له کوچهی علی چه پ

کوروی که به شیر گا میښ که وره وی

به ټه سپی له نیو ټاوا ټه خه وی ۳۶۰

باور که جوله دیوار هه لټه با

هه رله هه واوه جور ه نال ټه کا

چوله که چیه و شوربا که ی چیه
 ۳۶۲ شاشی ترخینه بیسمیلای نیسه

ته مه لئی بَغا راضی بوئبه کـا
 له ئا کا میشا کا یا نپی نه دا

فرصت شه وه وتی و شه چیته ریو
 ۳۶۴ ته نور تا که رمه نانی به پیو

کاتی له نیو چال دهرهاتا ریوی
 وتی نذر چی و گهزو جاووی چی

کاتی دامای و نه بون مه به سته -
 ۳۶۶ شه ده سته موحتاج نه وی به وده سته

ناشوگری مه که و قانع به کا که
 له و قوره توزی هه لبسی چا که

کاتی موعیزه شَقَ الْقَمَره
 ۳۶۸ تانه ی ابو جهل دی بی شمَره

مشهوره شه یزن مارا نگهسته ز و
 شه ترسی حتا له گوریس بازو

تا که ژیر هاتو بیرى کرده وه
 شیت هات و مالئى خویی کرده وه

ئه ونه نه هاتئى بولای هاتو ه
 به خه می کونه و سهرنا نیته و ه

به تاقه گولئى نا ویته به هار
 ۳۷۲ هیچکس به لبارنا چى بوه وار

کاتئى بدبختیت ئه وه رى وک سه د
 تویش له نا وختا کارمه که نامه د

تکته له پرسین نه وى ئه ی بر ا
 ۳۷۴ عینسان وه پرسین ئه گه یته به غا

هیچ کاتئى له قه مه ده توله به خت
 نسیه با زور بئى ههرنا ویته تخت

وتیان قنلاشک ماله کت کوانى
 ۳۷۶ وتى نازانم من با ئه زانئى

حیز واه زانئى گشت که سئى حیزه
 دز واه زانئى گشت که سئى دزه

له غم و حسرت ناخوی تا وی
 له داخی سقز جا جکه شه جا وی

۳۷۸

بولبول له گهر گول هه رکه رویه وی ویش
 بزن و درک و دال کدرو خوله مییش

که له شیر شه گر، ناوخت بخوینی
 ۳۸۰ ناخریه، شه جل بوخوی شه گه یینی

دز توبه ییش بکا باز هره دزی
 تاش له مزین بیی تاخر شه مزی

تا گه وجی شه بیی بخوهی توسه ری
 ۳۸۲ فیل هه ربه چه کوش شه دهن له سه ری

بیی شه حسیت و دلی ماندو وی
 دلی نه صد دل عاشقی شه وی

هه رتا که هه زکمی شه م دونیا سیره
 ۳۸۴ میسه سی مه له چوله که ییش طیره

هه رتا که بمری له شهی تا فاقه
 کویر هه روه ته مای دوچاوی ساقه

کاتی دییان شیرله بئشه نه ما
 ۳۸۶ که متارو زیوی گشته که فتنه سه ما

هوشت بی ئه گهر شمشیرت وه شان
 حاضر که بوخوت سپه رو قه لخان
 پشتی لوکه یه و بهری سیپاله
 ۳۸۸ وا کونه، سه ما، پی ئه یژی خاله

زویه که سخته و داره ییش ناتانی
 ولی گاجفت له گاجفتی ئه زانی
 چون به نفعیه سودئه واته وه
 ۳۹۰ حه قیه کلاره که ی هه ل بخته وه

بو فه قیران کار خضره تی فیه
 نوبه نی ئاسان بیته ژیر نیله
 حه قیه قسه ی خوش گوم و گور بوی
 ۳۹۲ هزار حیف ئه گر زانا کویر بوی

هرشتی خوا، بو شتی خولقانی
 چال ئاوی تی که ی نا وینه کانی

کسی تا ناخوش نه وی نا نالی
 ۳۹۴ برّوانه رنگی پرسه نه حوالی

له دهس نه چون و له گدائییا
 له دریژیه که ی نه دا پانییا

نه ونه مه پرسه له زور ژیاوان
 ۳۹۶ بیشتر بپرسه له زور گه ژیاوان

له سیبه ر خویان نه سه لمینه وه
 له گمه کوتر نه زه مینه وه

نه م دووه یش له دوی نه و دووانه یه
 ۳۹۸ نه م نانیشه هرله نه و نانه یه

سهرم نه ربه قذپای توی بزانا
 منیش ناو خومم نه نیا به داننا

تاجر نه زانی چی واله بارا
 ۴۰۰ دلال نه زانی چی ها بازارا

نه مگر که ئیوه یش واثا زاکورن
 دا بین بزگوریک له مه دا برّان

قسهی: قدیمه بوژین و ژیان
۴۰۲ یاله دارستان یاله شارستان

واتوره بووه هاكا بلیو ی
ئەدابەژانا قەپ ئەکا لیو ی

کاتی بی پەروا تو کالک ئەخوہی
۴۰۴ ئەبی بوئیسی لەپای لەرزە کەسی

بەم شیوہ بگری ئەر، بەدەمە وە
پشتت وەک زکت نرم ئەکەمە وە

وجوانی ئەم وت شیر پیربی شیرە
۴۰۶ ئیستە ئەزانم پیر شیربی پیرە

بزنێ خاونی بەلایە و نہوێ
ئەر بزێ حتمی گیسکە نیریەوێ
گدا هرچی زور مل لارە و بکا
۴۰۸ بزاتە زورتر ئەو دورو ئەکا

خوا غضب بگری، لەداری خرا و —
ئاخری ئەیکا چەق چەقی ئاسیاو

خواو هیمه ته که ی شیخ بهاء الدین ۴۱۰
تو چاکه و ببی با ئیمه دز بیــــن

راس شه یژن پیاوی پیاو کوژدیاره
مه لی گوشت شه خوا، ده نوکی لار ه

سورنا، به دیته ده س نا شیک وه ک بله ۴۱۲
فو شه کا به شه و، سه ریا و ا زله

پیاوی زکن بی هه ر نا ویته مال
شه ونه یش نا پرسی خرام وحه لا ل

وتیان به گورگی شه دکهن به شوان —
وتی شه و شه نسهم واله کوی قوربان ۴۱۴

شوان شوانیه که ی پی ئیفتخار ه
نان چنینه که پی عیبو عار ه

دار پیر شه بییت ووشک و بی ثمر ۴۱۶
له عمری جاری بازی دیته سه ر

به ردی که نا دان بیخاته نا و بیر
صد دا نا ده ری نا یری به تدبیر

هەر وتویانه قسه‌ی حق ره‌قه
 ۴۱۸ جی ته‌شهر جوین جی زیله شه‌قه

له پیشینیان ئهم پنده ما وه
 نگبت خوی خاصه قورتی خرا وه

له‌ترسی گورگا چومه پال قاطر
 ۴۲۰ له‌ترسی مارا چومه ناو ئا گر

گشت شانامه‌یان خوند بوسه‌ی وه‌ها و
 پرسی جا روسه‌م ژن بو یا پیا و

فرسته هرچی ده‌س به‌جی کریا —
 ۴۲۲ حاشا له‌و خوینه شه‌وها ته‌ملیا

خاله گیان په‌وچی پی‌ت ته‌یژم خاله
 چوله‌که بگری بوئهم مندا لـه

خو نابیی بو هر کویر و که‌چه‌لی
 ۳۲۴ بنری چه‌مهری و 'عَلَم کوته‌لی

له‌گر بد ته‌ملان مه‌به به‌هاوسی
 هاوسی له‌هاوسی ته‌گری سرئاسی

کەر رَیگهی به غای صدجار کوتاوی
 ۴۲۶ هیشتا هرکهره به هیسَرنا و ی

کهری کورتانی زیرو طه لا بی
 به نوقل ونه وات تالف دریا بی

جبره ئیل بیرا بیکه مه یته ری
 ۴۲۸ هیچ ترکی نادا ئه و رویه ی کهری

بیوه سیته و به دوسسه ر ه
 خزمه تی کهی دومیتهره و یلی بکه ی کرهرکهره

شیر هرگیز ناخوا مَنه ی بهر زیوی
 ۴۳۰ حه یفه تو قرضاره نوکیسه بیو ی

پاش هفتا بفری هات له م با ژیره
 به حق ئه م پیره بقدر ئه و تیره

خوش ئه بیته وه زام تیرو خنجر
 ۴۳۲ هر خوشه و نابیی زام تانه و ته شر

ئه وکاته، مالت بو به کلیسا
 که وره ئاوی رشت بوچک خلیسا

۳۳۴   ئەگر دايكى خوت لاتە و قوربى ھس
ھىچ كاتى جوين مڭە دايكى كە س

ئەگر ناتوانى بىبى بە عيسا
مەشكىنە ئەقلى درگاي كليسا

۴۳۶   ئەگر گوشواره دورو گەوھەرە
گوى لە گوشواره زور عزيزترە

شەربكاد لە گر گەورە ناكەسى
وھا ئەكەفى ئيتەر ھەل نەسى

۴۳۸   منداڵ ئەر يەكە و تەك و تاقانە
ئاخرى خولە ياخو ديوانە

ئەم موجيارىە زور وردو بەكلك
سرت مەوہ ناو مەرەمانەى خەلك

۴۴۰   مەكە رڤيقي شەرور و بڭكار
خائن وحسود فتنە و طمعكار

پاكي مقبولە و تەكبۇر پيسە
بى مایەس ھركە رڭدو خسيسە

۴۴۲ ئەو كەسە خاۋن بخت و ئىقبالە
عاشق تەمىسى حيا ط و مالە

لە برهه مى خوت باشتە قور ئى
لەوھى كە حاتم پىت بڈا ھورئ

۴۴۴ ئەزبىئى منت بىئى دانەى بەروانك
عوضى ناكم بە چوخو را نك

تو كە ناجورە تەوا و كىردار ت
چون قىبولئ كەم پىندو و تار ت

۴۴۶ وا، تەرە ھەنو، ۋەنو كە بەنە
بەرلە زوضە خوئىن خرىك شىوھنە

لەگىر سى كەسا ماملە مە كە
مال جدم لاتكلم چوق دىمە

۴۴۸ بىئىژى چاكىرم دى فروشيا ۋە
تا خەمەو بىبى پارى كرىا ۋە

ھەوالئى خراب بەنە بايە قوش
بولبول توبھار بىرا و موژدى خوش

۴۵۰ صدف بویه وا گوهر فروشه —
بهو بونونه و ههیه سهراپاگوشه

ریشهی ئەعصابه میژه وانیه
باوک توژه بی کور ژوانیه

۴۵۲ باژاویشک مژه توبه ره و ژوی کهس
ئهرهات بهرده مت بگره به پشهس

نان دورمه مهکه میبژه بهدیان
مهیکه زیژه ول مهینه له سیرا ن

۴۵۴ مساک نه گپته ئیسراف حرامه
میانه ژه و به بوخوت بفامه

ئهر دس به ئوژنو یاخوت خیته لا
یا قنج دانیشی سوکه و ناره و ا

۴۵۶ دایم سالمی ئهر کم بخوی تو
(کَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا)

سوک بگره تیکه ظریف بیجا و ه
په لخورده تیکه ی زل زور خراوه

مايهی خوشيه سيران و شکار
 ۴۵۸ تواشای چيمن گول وئاوودا ر

تيکوشه خفت نه که ی به ما يسه
 راسته خفت بار عومری کوتا يه

مونافق تاکه ی ویته مار ماسی
 ۴۶۰ بچو یا مار وه، یا ببه ماسی

سختوت نیشان مڌه له مجلیس
 کاریکیش مه که پیّت بیژن خسیس

به ئوستای کامل تو مڌه فرمان
 ۴۶۲ کار زلیش مڌه به ناشی و نه زان

هرکوی به که لکه خوی لی به ن آکا
 وه هرباریکا بای بی شه ن ئه کا

زانیت زه مانه زور ناما قوله
 ۴۶۴ توله گر ئه واه بسازه رولله

ئه ر به شاگردی کسی دل خوش کا
 شه بی که روزی بی بی به ئوستا

با ممری ئینسان له برسی به فرض ۴۶۶
له وه باشته زیندو بی به قهر ض

پیاوی کامل نایژی و کار ئەکا -
نیمه پیاو ئەوهس ئەیژی و کار ئەکا

ئەو کەسه ژنه ئە یژی و ناکا
نیمه ژن ئەوهس نایژی و ناکا ۴۶۸

ئیسەش وام له بیر ئەو بیتە کەوا
فیلە وان ئەیوت له دشتی سینا

ئەگر حالی مور بزانی بالە
وک تویه له ژێردەس و پای فیلا ۴۷۰

پاش هفتا بفری هات لەم با ژێرە
بەق ئەو پیرە بەق ئەو تیرە

هەرچی عامریه خونا بن به قیس
هەرکە قەرەنیه خونا بی به ویس ۴۷۲

عیلم وزهد هردو وای به حالیان
کەفنه دەس احمق یا نا حالیان

سگی زور سپلّه و نمک نه شناس
فره با شتره له پیا و ناسوپاس ۴۷۴

عاقل زوانی واله پشت دلّیا
ئه حمق قلبی وا له نیوی ده ما
جی نیه ئینسان پاگورزیته وه
سگ خاونی خوی نادوزیته وه ۴۷۶

ویژدی زور باشه به یاد ئاوردن
وهلی سوراخی دوغات گوم کرده ن

رّهش له سهر سپی فره نقشینه
رّهش سور بپوشی بوپی که نینه ۴۷۸

راسته که مردو موچاری ئه کاس
وهلی کوا زیندو که گوی پی بدا

ئىخلاقی منداڵ دایه ئه زانی
خرابی هاوسى هاوسى ئه زانی ۴۸۰

به قولی مشهور سگ شرف دار ه
له و ئینسانه وا مردم ئازاره

ببه به نوکر ببه جه مال^۷
 وه لی نه وی به برا بچوکی مال^۷
 ۴۸۲

دینت وک صدیق عدلت وهک عومر
 حیا د وک عثمان عیلمت وک حیدر

شەش مانگە ئیژم دەرورژ تامل^۷ که
 ئیژی ئیسترم نا ویسم زوکه
 ۴۸۴

ئەگر رید گفته شاری یک چاوان
 چاوئیکت پوشه دستم به داوان

قلم وتی من شاهی که ونینم
 خاوان قه لاه به دولت ته گه پیم
 ۴۸۶

ئینسان له وتن پشیمان ته وی
 نمدی بی دنگی په شیمان بی

زشته خلکی چین ببه سن ئیحرام
 مه که ئی خه فی له بیت الحرام
 ۴۸۸

تا که صد هزار مندال نه کوژیا
 موسایان نه کرد به کلیم الله

بَمِ جَل و بَرگ و به تَه و سَر و ریش — ۴۹۰
تَه چنی بَو سیران تَه ویش له تَجَریش

تَه ر هَمو شَوی بَو به قَدر
قَدری نَه تَه ما لَکِلَه اَلْقَدَر

خوایا بی بَری دَوغَه کَهی لیلی ۴۹۲
ما سَه کَهی کَه مَه و تاه کَهی خیلی

به ریزه ریزه تَه ویتَه خَیَلِی
به تَکَه تَکَه تَه بَیتَه سَه یَلِی

شِیستَه تَه تانی حَیف کَه نازانی ۴۹۴
سوزی تَه زانی حَیف کَه نازانی

بکَه رَه فاقَت کَه ناس و هَلاج —
مَه وه به رَفیق به خَیَل و وَرَج
خوا له و کاته وه دَونیای دانا وه
هَرکَه هَرچئ لایقَه پی دا و ه ۴۹۶

تَه وانَهی کَه من خوشم لی نَه هات
یکایَه کَه هَموی گشت و سَر م ها ت

خَریک شیوه‌نه له‌گر شوانا — ۴۹۸
له‌ولاول دیو، شه‌خوا له‌گر کرگانا

حَرامه له‌گر ناجنسا کلام
سلامی له‌گر خه‌لکا وسلام

هیچ کاتئ مه‌چوه هوښی مینه‌ته و
خه‌فتی سوزی مه‌که مل خوته و ۵۰۰

جوان وریا به شه‌وانه پیرن
دونیا یان دیوه زور ئیرادگیرن

شه‌ی بالادس تو خوتیش ژیرده‌سی
شه‌ر ئازار به‌خلک بگه‌ینی په‌سی ۵۰۲

کاش گشت حرامی مه‌سی باور دا
بادانه‌ی، وریا نه‌ما له‌دونیا

ئیمه هرتا بیخ گهلومان ئاوه
موفته ویژ هاله، وشکی ویساوه ۵۰۴

ئییضافه له‌حد تو خوت شه‌کوژی
شه‌و مه‌یته به‌شه‌م شیوه‌نه ناژیی

بُوخووه و ببه خشه که می‌کیش دانه ۵۰۶
هرچی جی بیللی بو دیگرانسه

چل گز باز شهوهی دهی فرمو بیکه
شهگر یز د دوره خو گهز نزیکه

شه ماگر مهوه به هیوای خاور — ۵۰۸
خاور بو تو، هر ناویه ئاو، هاور

له وکاتا نگبت سوارت شه و ی
دست خالی بی و ئیط سوارت نوی

تاوان خومانه واکه بد بختین
شهرنجینه شوین بده و خوشبختین ۵۱۰

کی له پیشانیت بژی نو سیوه
هر چییت هس خوت بو خوتت گریوه

صد جار وتم پیت باز هر ناژنه ویت
ئیتیر نایته وه، کاتی ژویت ژویت ۵۱۲

سر بچوک و ریش باریک و طویل
هر سی بو احمق نیشانه و دلیل

کسی که زانی و زانی نَه زانی
 ۵۱۴ نَه سپی شَهرف له عالم نَه رانی

نَه گز نَزانی و زانی نازانی
 کەر ه، شَهله ی خوی تا مال نَه رانی

کسی نَزانی هیچی نازانی
 ۵۱۶ تا مَحشر هر له جَهلا نَه مانی

نَه وان دوکەس بوون رفیق و هَمرا
 نِیمه صد نفر به تَک و تَنیا

ئادم ترکیبی فره جوانه
 ۵۱۸ نیمه فریشته نیمه حیوانه

نَه به مَلا بوووی بانتر له نَه مه
 نَه به ولا بوووی له شَهویش کمه

خوت سوک و شَهکت پَشیمان مه که
 ۵۲۰ ئیَمَتَحان کریا و ئیَمَتَحان مه که

دایم پی که نین بی له دَه مته وه
 بادونیا، که نی هر له دَه مته وه

له دونیا کسّی ته و او هه ژا ره
 ۵۲۲ حسودو به خیل هم طمع کاره

خواوند خوشی تی له جوانی
 که توبه بکاډ هر به جوانی

نه گر ته ماته کارت که فیه بهر
 ۵۲۴ زوله خو هه لسه له کاتی سحر

به زو شکینی خلک کاله و مه که
 به مینت ئیحسان بطاله و مه که

هر ضربی بو خوی ئیشی عیانه
 ۵۲۶ ئیش له دسی دوس فره گرانه

له ضعیف زوا نیه بکه ی ز و ر
 ظالم ناوخی خلاق ی غفور

ها توچوی خلکی خوی کاریکه خاس
 ۵۲۸ ولی نه نه ونه مردم بکه ی یا س

روژوبگری و نمازی ته وی
 وه کو وه ویکه چیهازی نه وی

بو دینى ئىسلام هر شه وه به سه
مه سی حرام کرد له هَرْچى که سه ٥٣٥

باشیان فرمووه شه و طریقه ته
حقیقه ت دینه و دین حقیقه ته

دیاری شه دیب شه و نویسه یه
جی تیلی هَرْچى له نیو سینه یه ٥٣٢

گه زه ئى گشتى به وتار نیسه
دو صد وته وه یک کردار نیه
پند و نصیحت به لوقمان شه که ی
خریکی زیره بو کرمان شه به ی ٥٣٤

لذتی واهه له عَفُو کردن
هیچکاتى نیه له توله سندن

کاتى دیت خهفت هاته به ره وه
مال بیللا وه جی بی ره ده ره وه ٥٣٦

هر که سى بوخوی له بیرى مال له
خوش به حال که سى مالى حه لاله

۵۳۸ ئیمه بوچل سالّ ها توینه سه یاس —
خوا بئته فریاد خضرو کا الیاس

خا و ن چوار شت عبدیکی عالیه
عیفت و عیلم و حیلیم وعدالیه

۵۴۰ سّی شت ههس ئیسان تییری لیّ نا خوا
لهش ساغی و ژین شه موالیّ دونیا

دوشت زور تالّن لم دار دونیا
ناخوشی غریب ، پیرتهک وتنیا

۵۴۲ چوار شت که میشی زورو خراوه
ئیش و هزاری عارو عدار ه

مندالیّ خراو ششم شه نگوشته
بی بری شه یشی بمینیّ زشته

۵۴۴ والی بوّ ولّات وهک سهره ، بوّ ته ن
حاکم باش نه بیّ ویرانه وه طن

شه گر ته ماته قدرت نه بیّ کّم
به راس یا دورو هیچ مه خوه قسم

۵۴۶ قسه‌ی راس بیژه و دور به له که له که
 خه لک له قسه م خور، نه که فیته شدک

دنگی موتوره گریان و که نین
 نیشان نه دا حال دلشاد و خمین

۵۴۸ تا وی خوت بنی و جیگهی خه لکی —
 نه و سا قضاوت بکه ی به که لکی

نه به سری درگا کاتی که مردی
 هرکه بو دین و خوا کردی بردی

نه گر نه توانی درکی هه لکه نه
 ۵۵۰ له جیگهی نه و گولی دابنه

هرکه سی که بد قه وله و دمه می
 با ورت نه بی هیچ به قسه می

۵۵۲ له م دونیا جوری تو رفتار بکه
 روت ببی بیژی تویش وه که من که

وایه فرمووه ویس یه مه نی
 بینی جسور به و، گاهی تا نی

هرچی ته توانی ژوبه رو بیژی
 ۵۵۴ ته بی پشته سهر هر شه وه بیژی

ته ونه بی مغزه، هروه سه شتسی
 بو کویر هه لپه ری بو کر بی کوتی

کەسێ کە لە گەر تو خرا و نیه
 ۵۵۶ خراپه، له حق ته و صواب نیه

کسی که به شیر داغ دمی سوتا
 نهر دویش بخوا، پفی لی ته کما

تو که فیژ بوون وه عار ته زانی
 ۵۵۸ بی خبری له عاری نه زانی

هرچی ته زانی پندو موچیا ری
 تو بیژه هر چنډ کم خرید ا ری

ته گره دو کیف بن، چه پیا ووچه ژن
 ۵۶۰ لافا وی خفت تیژیدیان له بن

نهر ژینت نه بی تو له به هشتا
 ته بی هشتا مغمونی هیشتا

له دسیانه وه بقال زه لیله ۵۶۲

شه گر موالح بکه ن مشک و بشیله

ئیسلام نه ژنه وی کافر نه ویسنی

بیژه با گرپه ی گیانم نه مینی

که ر، وه زیندوی بر نه قیز، نه گری

بتوپی چون برچا و چله شه گری ۵۶۴

له ئاسیا و ریشته سپی کرد وه

واله معرفت بود نه بزد وه

مه ی خوه و، بسوزنه، مینبرو خه رقه

وه لی تو مردم ئازاری مه که ۵۶۶

تاقت بیړانه، خوت مه که وپه ن

هیچکه تا شه بد نامینی له به ن

نهر شه تیرانه، روسم شه ینیرن

نه بو مردو، بو زیندو بگیرن ۵۶۸

بویه خوا، دولت داینا وه گهنم

نیمی خوت بیخوه نیممی به مردم

هرکه خوی له خه لک ژیرتر بزانی
 ۵۷۰ شه وه شه حمه قه به خوی نازانی

هرکه سی هه سی ره ویهی سخاوت
 پیو یستی نیه زورو شجا عت

قسه شه ر طلاو دورو گه وهر ه
 ۵۷۲ باز ناشیرینه دوینی فره

له گر بڈکاران مه وه به هاوسی
 ئاخر توئیش هروهک شه وانت پئی تی

شه مه فرموده ی عیسای مه سیحه
 ۵۷۴ له گر دوژمنا دوسی صحیح ه

شه ر تاقت بیژی ئاخر پیرو زی
 له هاله هه لئا شه خوری سوزی

شه گر ته ماته دوربی له شیطان
 ۵۷۶ معلم نفس به و شاگردی ویجدان

حدیثی صحیح واتهی حه ضره ته
 مالی بی مندا ل که م به ره که ته

هرکس خوی نکا به سرباری خه لک
۵۷۸ مَلْعُونَه بوژین هیچ نایی به کلک

هرکس بڈ مزاج هم بڈ شَيْخلاقه
و پجدانی نفسی ئەکا فه لاقه

هرکه ئیشانی دل دایک و بابی ۵۸۰
ئەبئی بترسی زور له حیسای بی

ئەر شیرو نهنگ پولنگ وفیلی
به دس مه رگه وه ئاخر ذه لیلی

فتنه و دوزوانی کاری نه فامه
۵۸۲ فاسق و فاجر بی ئیحترامه

پیر ئاخر خیر بی له نیو میلیتی
وک پیغه مبه ره له نیو ئومه تی

ئەول جار بوژو هاوسی بوینه
۵۸۴ ئەوسا جا بوژو خانو بسینه

تو زور بترسه له چاپلوسی
حرامه بکهی له گهریان دوسی

راسی و دورستی بۆرژای خواس —

۵۸۶ ھرگیز گوم ناوی کسلەر یگه‌ئاس

دۆشت له زسول ماوه بۆ ئو مهت

قورئانی خودا و سونتی حَضَر هت

بَد بختی ته‌نیا ئه‌وه‌یه خاسی

۵۸۸ دوس و دوژمنت ته‌میس ئه‌ناسی

چند جور چند جفا چند خاکه‌ساری

بۆم به شوانه‌که‌ی حق نادیار ی

قول زه‌ش و چرمو ناکفیه دیار

۵۹۰ تاکاتی ئینسان نه‌گیته بگار

خرا و ترین دوس ئه‌وه‌س، بکوشی

تاریفت بکا و عیبت بپوشی

گشت به ئومیدو هوای هیوا یه

۵۹۲ بویه به منداڵ شیر ئه‌دا دایه

ئهر کج دا پبنی به‌نا، ئه‌ول خشت

ئاقیبت ئه‌رمی دیواره‌که‌ی گشت

به مندالی پهن به جوانی مه‌سی
 به پیریش سسی که‌ی خوا پرس‌ی؟
 ۵۹۴

راسه زانای خاس له زانای ده‌غل
 جیاوه نابن غیر به جُسنی عمل
 شه‌وه‌یه به‌ره‌ی زانین له دونیا
 تو به‌پاریزی له گوناو خه طا
 ۵۹۶

سّی کس له‌م دونیا زومه‌بن فانی
 قصاب و دار بر نه‌چیره‌وانی
 هرچی فره بی‌هرزانت‌ره‌بی
 عیلم فره وبی‌گرانتر شه‌بی
 ۵۹۸

هیچ خوراک مه‌خوه به‌بی اشتها
 به‌ر له تیّری ده‌س‌کیشه له غذا
 پیاوی دیوس و بی عورزدو غیرت
 هرگز ناژنه‌وی بوی له جه نه‌ت
 ۶۰۰

ئیمانی کا مل نیه هیچ که‌سی
 شر راضی نه‌بی هاوس‌ی له‌دسی

هرکه سئ عَهْدو پیمانِ نیه
 ۶۰۲ بیناسه ئه وه ئیمانِ نیه

هرکسئ نه کا شوکرانه ی خود ا
 به دل له هیچکس تشکر نا کا

ئه گر خوشت تی له پیا و خاصی ۶۰۴
 بیکه به پیشه دورستی وراسی

مردنی خلکی و قوم و ئه قره با
 موعیظه س که سئ هوشی پی بد ا

وایان فرمووه زانا و ژیره کان ۶۰۶
 شه رله شیف باشه ئاشتی له خرمان

کسیکت دی بی شرم و حه یایه
 ئه ر غیبه تیان کرد مه یژه گنایه

هرکس ماره ئی ژن نفلّه بکا
 ۶۰۸ له گر خیزانی خوی زنا ئه کا

که سئ به راسی ته مای مردنه
 همیشه کاری چاکه کردنه

مه حاله رَحْمی خوا نازل نهوی
 ۶۱۰ له و مال هَتیم تیا گه وره نهوی

قسه ی که م باشه هرچند مه لا یه
 قسه نو قره بی سکوت طه لا یسه

عیادت بیمار رَویه ی رسوله
 ۶۱۲ هیچ ترکی مه که فره مقبوله

نهر بمری له ری زانینا هرکه س
 نهر شهیدی نه که فی ته ده س

چه باش فرمویه شاهی مه دینه
 ۶۱۴ (اَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَلَوْ بِالصِّينَ)

نهر صیله ی رَحْم و جیگه بی ری
 توشه ی قیامت بوخوت نه نی ری

کور خاص هرله مندالی دیاره
 ۶۱۶ مُشت خوی نمونه ی بارو خرواره

کم و بیش نه بن به عادت کردن
 خه وو خواردن و زور قسه کردن

مه‌خوه شتی زور گرمه بیا سرده
 ۶۱۸ با دوچار نه‌بی به دردی معده

له‌جیگه‌ی نمناک پا دا مه‌کیشه

توشت تی روماتیس و دل ئیشه

۶۲۰ ئا و شه‌وو‌خه‌و‌زو‌ژله‌ش بیمار شه‌کا

ژن کوردار مالی شو خرا و شه‌کا

آگر عاقل و خاون ئیمانسی

هرگز مه‌خه‌فه توبه عوریانی

دستت بشوره دایم به صاون — ۶۲۲

رو پاکه و مه‌که به چاکی داون

هرپوشی مه‌که و‌بیخ دیان —

سیواک که له وخت‌خه‌وو به‌یانان

ده‌س به چناکه و دودس به ئوژنو

۶۲۴ مه‌یکه به عادت نا‌جوره بو‌تو

شه‌گر شه‌نگوست نه‌کیته بینسی

توله سینوزیت محفوظ شه‌مینسی

به شی به خیلّی ، فتنه ئی و خیانت

ئه ترسی هر که سن خه یانت کاره
ئه ر چیو هه ل بگری سگ دز دیاره

له چله ی زمسان به له ئاوی سزد
به و شرطه نڌه ی له پرد نامرد ۶۳۲

هر دهردی بوخوی درمانی هه یه
گوجی و بخیلی علا جی نیه
ئه گهر واز بیژی حسودی بی قز
ئاو ئه خواته وه گرگ له گهری مر ۶۳۴

که ر دیزو ئه کا هه ز به توپینی
به لکو خاونی ضره ربوینیی

بیلا دا که فی خسیس بڈکار
یاره بی خودا پانڌاته مار ۶۳۶

ئه بله ئه وه یه که خوی نانا سی
هر روژی دهرتی له نیو کراسی

قدیم ویژیا وه مالی ئه مانن
 ۶۳۸ خاک وگلیش لی ناکه ن خیانت

دز به شه و دزه ئه م به نیوه رو
 رحمت له روحی کفن دز به رو

دزی خرابه چه وردو چه زل — ۶۴۰
 میروی مال ها و سی شه و ئه یکه نه مل

تا دزو خائن هاله ولات —
 خه م وئاخ کیشان هر هاله پاتا

سه رتا پای بالام حسره ت و خه مه
 ۶۴۲ حسود هر ئه یژی خه فه تی که مه

هر که سی نه بی له بیری تول —
 ئه و له بابی خوی نه بووه ، زوله

چایک تالت خوارد ئه ر له گر که سی
 ۶۴۴ خیانتی پی بکه ی ناکه سی

ئه شیا بمر دای ئه بی دار ز ی
 رفیق قافلّه و شریکی د ز ی

تا کۆله فیتنه ئاوی ژیر کاوی ۶۴۶
شەزو ناکوکی دوائی نائی

سگ ئەر نوستوه زای مەپەرینە
فتنه خەفتوبی هەلی مەسینە

قەسە دوکراسا ن بێ اعتبارە ۶۴۸
وە کونیسک بەرو پشت نادیارە

ئاشم لە زوژا ئەونە دەر دینی
ئاشەوانە کە خوی بی قەپینی

هەرس حەسودە یا طمع کارە ۶۵۰
گنج قارونی بێ هشتا هەزارە

حەسود لە دنیا لذت ناوینی
جورم و خطای بوو محشر ئەمینی

کە لە شیر برسی کزو ناتەوا و —
خرمان ئاو بریاو ئەوینی لە خا و
دۆلە مەن کومەک بەهزار نەکا —
رساو سەر شوژە لە هەردو دنیا

(ثیقتما دو تیکوشان ۸۴)

نڌار بو نانی له دهوانده وه
دارا هاله شون دواي میعده وه ۶۵۲

واله چوار شتا لذتی دونیا
خیزان و خانو دولت و طه لا
چوار شت له دنیا نابارو تاله ۶۵۴
یکی له وانه زوری عهیا لـ

دوهم ژن خائن سی هاوسای خراو
چوارم دامای وژینی تاته واو
دوینا ههروه کو لاشه ی مورداره
طالبی زورتر سگ و که متاره ۶۵۶

وابه بو دنیا که جاری نامری
بو عوقبایش وابه که سوزی آمری
قناعت بکه دایم له دنیا
(الْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَى) ۶۵۸

هرتا جوانی زحمهت بکیشه
له کاتی پیری راحت بنیشه

هیچکس به تاجه و ناتوه سه دنیا
 ۶۶۰ بومال و مهقام سهر مژه وهبلا

تیکوشه هیچوخت ندهی ناخونهک
 ثهر سهودات نیه لهدوکانی خلک

له دنیا هرکس کرانشینه
 ۶۶۲ بی خم وخیال هم خوش نشینه

ئهژ بڅشم هرچند فره نیم راضی
 ئهیکه م به خاطر ریشهکهی قاضی

عفتا وهو لهگان شهس دهسی تمام
 ۶۶۴ خهبری نیه لهنهارو شام

لَعنی کردوه بشیرو نذیر
 له ژشوه دهرو له ژشفت بگیر

زاهید که ها شون پول و مال وه
 ۶۶۶ کرایهیش پیّت با میوه مال وه

زیاتر له دخلت شهگر خرج شهکهی
 پیّت نایژن عاقل نهقام وئهبلهی

له رسول الله نقله شهی سخن
 ۶۶۸ (كَادَ الْفَقْرُ أَنْ يَكُونَ كُفْرًا)

کاری ته زانی کاری تو نیه
 ثامانه مهیکه قازانجی نیه

ته مهلی هزار کهسی گدا کرد
 ۶۷۰ هزار شازادهی سوک و روسوا کرد

هیچ به کس ناده م مالی خوم بوخو م
 مالی مردومیش وک حه لوا ته خوم

هرچی بییت له لای دوسه وه باشه
 ۶۷۲ شهر پوس باقله و سوسی خشخاشه

تاقت بییرانه له گریا بسا ز
 هشتا نازانی ته و نرخی پیاز

بو متشیخ موریدیکی کهر
 ۶۷۴ خیری بیشتره له ده کیسه زر

هرکس خوی صلاح مولکی ته زانی
 راویژیش باشه ته گهر بتوانی

هرچی کونه خشت پاره ئا جوره
 ۶۷۶ کهلهی کیقباد یاسلم وتوره

هرکه وه ته مای دونیای ده نیسه
 به ته مای خورما له داره بیسه

که ران هر شهوه، ئه وینن له خا و
 ۶۷۸ خنکیا و پا لآن دوزان به لافا و

جوان مه نیره بو ژن په سه ن—
 پیریش مه نیره تو بو کهر سه نن

ئه و شته که وا شیر ئه کا زیوی
 ۶۸۰ هیچی تر نیه غیر ده س نه زیوی

بی مالی وه های به سرم ها و رد
 بد تر له وه زر به قارونی کرد

مر جیگهی ئه چیی که چینه بوی
 ۶۸۲ نا چیته جیگهی که چی نه بوی

هر وا بو رسمی ئه ی دونیای درشت —
 کاتی پشت به زین تا وی زین به پشت

تو ئەم مسئلە ئەشئ بـزانى -
 ۶۸۴ دائم ئاۋ ئەچى بە ئاۋە دانى

كار ھەر ئەمەيە وتم بەم جور ە
 ئيتىر ئاۋ بيرا دست بشور ە

سەر ومال لہ تو دريغى نيہ
 ۶۸۶ بزنم لہ دہ تمہن هيچ كمى نيہ

سفرہى پور بايس ئاشتى مال لہ
 مالى ناتہ واۋ قرہ و جہ نجالہ

ئەى براى عزيز بوچ ئەونہ مەسى
 ۶۸۸ ئەسبت نہ سندوہ ئاخور ئەوہ سى

دايم والہ شون كارى پەن و گەن
 ھر بە بى ژنى بيشكە گەى ئەسەن

چيم کردو چيم بو گشتى چا خانہ
 ۶۹۰ نان ئەو نانہ يہ ئيستہ لہ خوانہ

كارى ئيمروژت مەيلانہ سوزى
 چازانى سوزى چى ئەبى روزى

۶۹۲ ئەر كەم فروش و گران فروشی
تېفكره تۆ بۆ وارث ئەكۈشى

بەسە بۆ دونيا ئەونسە مەكۈشە
بۆ قيا مەتیش جەم بىكە توشە

۶۹۴ پاكى و قناعت بىكە و پېشە
بۆ رزق و روزى ئاخ ھل مەكۈشە

ھركس گىرودەئى دس جرس و ئازە
ئەرشايە مەيژە پى بى نيازە

۶۹۶ ئەگر تەماتە حورۇ ئازاوى —
قرض مەكە و مەيژە ھرتاكە ماوى

ئەگر تەماتە ژىنت بى راحەت
خوت عادت بىژە تۆ بە قنا عەت

پول عقل و شعور زو شيدا ئەكا —
۶۹۸ بە تايبەت موفلىس زورسوا ئەكا

زەوين و زمان وەھم بدوزى
بەكسى نادن زيادە روزى

تەواو زور خوشە دوشا و فروشی
 ۷۰۰ کسی نه یسینی هر خوت بینوشی

له مالی قاضی گوئز فراوانسه
 وه لی ئه یژمیژن دانه به دانه

گدا هرچند که جل برگی شه
 ۷۰۲ نه گر روی زه شه کیسه که ی پرّه

دهس نادا بو کهس و بی دودی سر
 بخواته و ئاوی زمزم و کوثر

کسی ناو ماله دو نه ووی نه وی
 ۷۰۴ هشتیه کی چهن تا ماره ئی چه وی

خودا بی به خشی بابم، همیشه
 شه یفه رموله کوی چاکان بنیشه

خوشه مالی زل به رزو بهر گشاژ
 ۷۰۶ روبه قیبله بی دل مه که رواژ

لازمه سردان دوس و قوم و خویش
 ولی به و مه رجه له حد نه وی بیش

حاشا له که سئ ویل و بی کار وی
 بو پیاوی بیکار ئیواره ناوی ۷۰۸

که سادی خاصه له سه ره سه ری
 که ری به که ری سنانی ده ری

که م بخوه و بو خوت قانع دانیشه
 منت قصاب و به قال مه کیشه ۷۱۰

کار وه کو شیره تابوی نه زیوی
 دهستی بو بوهی نه ویتسه زیوی

هه رکه سئ بوخوی باش ئەکا تەلش
 دوم بیّت و جابو خوی بکا کلّاش ۷۱۲

کاره کان هه موی کار ئالتونه
 به ناو بانگیه که ی به ناو خاتونه

چون ئەبی دوکار وه جاری بکه ی ؟
 کاری بوکاری ئەبی پک بخه ی ۷۱۴

جه م دانی که ما بو غیر که رنیه
 که ر که بتویی که ما بو چییه

له هولۀى خوما بنه ئى ناکا
 ۷۱۶ له هولۀى مردم سهرپه‌زى ئەکا

هرگز مه‌کێشه منت ئەم و ئەو
 خوت ته‌قالا به به‌روژو به شه و

شرطه تو ئیسته بچيته به‌ره و
 ۷۱۸ گلیمت له‌ئا و بی‌ریته ده‌ره و

ئهر ههر دانیشی و ته‌قالا نه‌ئى
 مه‌گهر گنجه‌کەى قارون پیداکه ی

ته‌قالا بذه و قولى لى هه‌ل‌مال —
 ۷۲۰ هه‌چ وخت وه‌خیاڵ کهس نه‌یه وه به‌مال

به‌روژ بگه‌زى بى کارو بطلال
 به‌دستى خالى شه‌ژووته و بومال

کارى خوى داوه به نیمه کارى
 ۷۲۲ خوى هاتوه شار بو کرێکا رى

دیر قرضه و دانن له نه داریه
 دس تنکی مایه‌ى شرمه‌ساریه

که په ننگ له پاش باران و به فراو ۷۲۴
نوشداروله پاش مردنی زوراو

له خوتا شه گر تو نه که ی فرما ن
ښتر خه لک نا کا گه رمیا ن کیو سان

وه کاسه ی هاوسې بیر بکه یته وه
۷۲۶ شه بی و بی شیو سهر بنیته وه

سورنا چی برسی زوری بو بیـری
زه ما ون خه لکی شه که فیه بیر ی

ګدا بګه یی سهری به شائی —
۷۲۸ نا چی له بیر ی مه زه ی ګدائی

کوشه له ی دونیا ګوشه یکت بوی
بو قیا مه تیش توشیکت بسو ی

هر که س ته ما یه طاوس بوینی
۷۳۰ جوری هندوسان شه بی بوینی

هر چی خوت نه یکه ی بی سوده کا که
به دستی خلکی مار بګری چا که

له صد ئاسيا و زمهر ئه کابان ۷۳۲

نای مالیته وه ئه و له یککیان

چون خوی ناگۆزی کاری خودایه

له و هایه و مایه هاتوه ئه و پایه

مالی دونیائی وه سه چلکی دس ۷۳۴

به ینیکا نیه له بینیکا ههس

مالی پورله رازیا نهس هه میشه

خویان ئه مرن به دردی دل ئیشه

تاقه مریشکی دایم هیلکه که ر ۷۳۶

باشتره له دو گاوی جفت نه که ر

ئه گهر روسه می نه ته وه ی زالی

هیچ قوربت نیه ئه گر بی مالی

کاتی نه باری فه لائی ئه کما

۷۳۸

وختی بواری ئاشی کار ئه کما

له بانجه بوکهس رزق نا ییته خوار

ژین که ی ئه چه رخی بی کوشین و کار

۷۴۰ ئەگر کاربکەى باش وشیرینی
ئەر نویژ بکەى پاک ونورینی

شوان هەرتاکە فرە بخە و ی
زانەکەى زور تر دورە و ئەکە و ی

۷۴۲ یەکی ئاغەیه و یکی کوڤخایه
یکی فعلهیه یکی به نایه

هر کاری سخته ئەيژم نازانم
نازانم بیوه راخەتی گیانم

۷۴۴ بە کەر ناویڤری به کوپان شیرە
جایی ئەو کەرە لە قوردهر بیڤرە

تو که حاضر خور بیخ سیۆه ر ی
هیچ خیرت نیه هر دەردي سەر ی

۷۴۶ پیاو تەمەل و گول هەم دستەوستان
چ لە گرمیان چه لە کوهستان

تا گوڤرەکە ئی بکری به گاو
خوین ئا دەمی ئەکرییته ئاو

بنی ههوانه شهگه ر کونا و ی
 به جوال تی که ی هیشتا پر ناوی
 ۷۴۸

هه رکه س به هارو تاوسان نه کوشی
 زمسان کوته که ی شه بی بفر و شی

حتمی بیستوته توکهم یا فره
 زیله له ههلوای نسیه بهتره
 ۷۵۰

راضی به که م به قرض مه ده بگشت
 نو بده به هشت هشت بگه ره له مشت

که سی که کاری هر گدائی
 شه گر پای بوی بوی زیا ئیه
 ۷۵۲

وا شه یژن گه لی له مقتصد یسن
 سرکه ی موفت شیرین تره له هنگوین

شه وه ل بوژوانه بو ئاخری کار
 با ئاخری کار نه بی شه ره سار
 ۷۵۴

هر جور بسینی هرخری در هات
 باز هرزانتره له هدییه و سه وقات

خو دیوته بزن بوتاقه شه وی

تا جی خوش نه کا هرگیز ناخه وی ۷۵۶

بجو تیکوشه غیره تی به خوت

نان تا نهی جاوی قوت نادری بوت

دایم دلت بی وه لای یاره وه

دستیشت بوی هم به کا روه ۷۵۸

باشیان فرمووه وراسه وهرواسه

پول سپی هر بو روژی رهش خاصه

همیشه نهم وت گا بورم شیړه

خوی کرده وشر له ترسی گیړه ۷۶۰

گهره کیه توشی دردی سهر نه وی

ماسی بگری و قولی تهر نه وی

بوکاری بچوک نه ونه مه کوشه —

گوم هرچی قول بی پامه لای خوشه ۷۶۲

هر گز ته مه لی نه که فیه بییرت

دهس مانیا و بنه سهر زکی تییرت

پیا و دیتہ بیری کہ زوری بوہات
قرضداری کونہ و خزمی دور ولات ۷۶۴

ہولہ نا کیری بہ بزنی ھہ ژا ر
گای جوتی ٹہبی و پیا وی کونہ کار

گہرہ کتہ زحمہ ت نہ کہ فیہ ملت
ماسی بگریت و تہڑ نہ بی قولت ۷۶۶

ٹاسیا و ٹارد ٹہکا و جہو ھر ٹہنوینی
چہ ق چہ قہ چانہی خوی ٹہ شکی نیسی -

سہختہ بوکہ سی بی مال و پولہ
کہر طلای بوی گہورہ و ما قولہ ۷۶۸

ٹہربہ دورو ویژ ناوت دہ ربچی
قیمہ تت ٹہروی ٹا برو ت ٹہچی

ضرہر لہ ھر کوی بیگریتہ وہ
خیرہ و قہرہ وی زو ٹہ بیتہ وہ ۷۷۰

کشتیت غور بووہ وادڑ دامای
یا پیرہ ژنی دولہ شہ کا وی

۷۷۲ وتیان به وشر کوریکت بیوه
وتی له بارم هیچ که مه و نه یوه

ثم قسه توا و به سودو که لکه
پیاوی خوش حسا و شریکی خه لکه

۷۷۴ کو ته کاته وه مورچه له هاوین
تا له زستانا نه مینی خه مین

کهی به هو کردن ئاسن نرم ته وی
له کوی به شه می حه مام گرم ته وی

۷۷۶ چق به له داس و زور به له هه سان
منتی لاران دومه ژن مه زا ن

راسته که گدا شیرای خودایه
شیریکه وه لی بی دست و پایه

۷۷۸ دا ته گانی به هه لسه ره سه رپا
غیره تت کوانی یا خوا سگ بیخوا

هیچ که سن به ئاسان ناگاته خوشی
ته بی ده و رانی زحمت بچه شی

(به شی میوان،) ۱۰۰

۷۸۰

ئاغه و گه وره ئی خرجی گرانه
ریشت هیشتوه هه ل بگره شانه

قدی سیم و زر زرگر ئه زانی
قدری گول بولبول با شترآزانی

۷۸۲

پیاوی میوان دوس بوژوئیه هرکوی
بی منت جیگه و توشه ی خوی ها، پی

میوان به خیر بیت رزقی خوی پیه
میوان خوی جزئی بو خانه خویه

۷۸۴

میوان هیچ خوشی نایی له میوان
خانه خوی تورس هم له هردویان

میوانی دیر وخت ناوی گله کا
بیخوا و شوکر کا، هرچیکیان پیدا

۷۸۶

هیچ وختی مه ده کار به میوانا —
مه ر به کیف و میل خوی بیته هانا

ناروی نا ئومید که سه مالا
یاخوا ده سه نه کا کیسه ی خالیا

با جی مینى له کاروان و خیلې
ناوى میوانت تو به جی بیلې

میوان ناروانى خوبو طعا مت
بیری وابه لای خولق وکلا مت

بوچو شوکر که چون میوانه کهت
۷۹۰ رزقی خوی شه خوا له نیو خوانه کهت

بیرا بو میوان هرچی حاضره
چونکه ئیسرافه مخارج فره

شر خرج و کرین له پای میوانه
۷۹۲ به حاتم طائی بوون ئاسانه

سونه ته میوان بکه ی ره وانه
هرتا شه رویته بردرگای یانه

کسی نان بده و همت بولنده
۷۹۴ مالیزی که م بی هر ده وله منده

میوان عزیزه به لای خودا و ه
پیش خوی حواله ی رزقی کریاوه

۱۰۲

(به‌شی دوسی، رفاقت وه‌فا و بخشین)

به‌م شیوه هه‌ر، نه، تیژی له کارم

وادیاره تویش نه‌وی به‌یا ر م

گورگی برسی که‌ئی نه‌پرسی نه‌حوال

۷۹۶ و شتر صالحه، یا که‌ری ده‌جا ل

ئه‌و که‌سه دوسی سه‌رومالیه

وا شریک خم و خوشی وتالیه

بلی هر وایه گشت ئاکامی جنگ

۷۹۸ یکی پیروزه ویک له قبری تنگ

له‌لای ئاسنگه‌ر که‌سێ دانیشی

جلی نه‌سوتی و سه‌ریشی نه‌یشی

دوژمن دوژمنت به‌دوس بزانه

۸۰۰ دوسی دوژمنت بو‌تی ه‌لدا نه

که‌سی بو‌خوی بی نه‌وه که‌ئی ژیره

نه‌وکه‌سه ژیره خه‌لکی له‌بیره

۱۰۳

برا ئەر خوشتدى لەجەساوى
 ۸۰۲ برا ئيمان برا كيسه جيا ئىسى

هەر وخت دست بو بەكه وگيره و ه
 چاويكت بوى به فقير ه و ه

خوا بيپيچي ته و دورو زه مانه
 ۸۰۴ تاكه قرانىش بيوه جژنانسه

پشتت ئەر نا خوين خوت نه يخورىنى
 نا خوئىنى مردم خروى نا مرئىسى

كاتى باورؤ ئىعتما د نه ما
 ۸۰۶ نامىنى بودوس غير له مرجه با

هەر خاص وراس به پكت نه كه و ي
 كس له ريگه ي راس پاى ه ل نا كه وى

ئەگر فرصت بو هيچ مه كه ونوز
 ۸۰۸ ئىژى له قرنى شه مه به نوروز

چون ئەبى خاصى شونى نه مئىسى
 مزگەوت ئەر برمى مئىحرا بى ئە مئىسى

کسی بی سند قرض با ته دوسی
۸۱۰ یا پولی لهدهس ئەدا یا دوسی

قسهی زورم بو بیژمی بود و س
وهلی دوس پیدئا بۆم نه بو آفسوس

میژه فلانی خاون ئەقصره باس
۸۱۲ هزار کسی بوی نا کس هرتنیاس

دوسی با وه فا به هر قیمتی
تەربی فروشی توبی غیره تسی

به دوسی به گره رفیق گیانی
۸۱۴ تا چند جار نه یکهی تو ئیمتخانی

تەگر ته ماتە دوس بکهی پیدئا
دوس هه ل ژمی ره له خیلی گدا

تەر له گر منی توله یمنی
۸۱۶ تەرله به مهنی توله گر منی

بۆرۆ تهی خواجه هرچیت هس بیده
یاری بسینه و له دستی مه د ه

کاتى ئەتوانى ئىنسانى خاص بى
 ۸۱۸ لەگر خالق و مخلوقا راس بى -

سگ وتىە زىوى كەى جۇنتانە
 بىم بۇ دىدەنى و بىنم جۇنانە

۸۲۰ وتى ئەو روزەى كەتو ناوئىنم
 جۇنى گەورەمە لە ماوہى زىنم

مەپرسە بۇ كەس ئائىن و دىنى
 پرسە لە ھاوڑى ولە ھاونشىنى

بوکا كە دەرویش دۇكە قاتنىە
 ۸۲۲ ئەرتو دوسم بى دوزمن بوچىە

دارى تاقە دار قۇنابى بە دار
 دوسى دور ولات قۇنابى بە يار
 كارىكە دوسى قديم بمىنى

۸۲۴ ئا و ئەروا وللى رىخ هرئەمىنى

دوس ئەوكەسەيە بۇكا گرینەو
 دوزمن ئەوہيە ئەڈكا كەنىنەو

دوژمنی دانا برزدنه کاته وه —
دوست نادان بی پوچت نه کاده وه ۸۲۶

نه گهر نه ناسی دوژمن و دوست
هر به زیندوی نه که نن پو ست

تاکه نه زانی دوست یک ژووه
سفره ی دلی خوت بوی مه که ره وه ۸۲۸

به کاکه کاکه، هاته لاسه وه
شاخو وه که سوچه، دایه پامه وه

نه وکه سه که وای حیسابی پاکه
له حیساب که شی بی ترس و پاکه ۸۳۰

ویل که بیگانه عومری نه مینئ
دوس گوشت بخوا اسقان ناشکینئ

نه گره هر برا له پشت برا وئ
ئیترا مهر قضا له لای خودا وئ ۸۳۲

ژیوی نه گره شیر بی له پشته
وردنه کاکه له ی پلنگ به مشته

ژن كه فېته شون رسوائۍ زشتۍ

سې به‌رده‌ي طه‌لاق زوبنه مشتي

ژن بيژيټه پياو به‌تو چه مربوط
۸۳۴ نه‌وه نه‌شغالنه بيخه نيوي پوت

ژن نه‌گر باله در بې حياءۍ

هيچ چاره‌ي نيهو علاجۍ نائي

بعضي ژن ژنه بازيكي ژانه
۸۳۶ بازي هرله‌بیر ليباس و نانه

شو مردور نوچار، زايو بخوا زه

طه‌لاق ده‌راوان سرخو مخوا زه

نه‌گر ژنه كه تليټ هل نه‌مالي
۸۳۸ مال وه‌جې بيلنه زوبكه يالي

خانويه كيكه و كدبانو دوييه

بوويه خاك وخول هتا ئوژنويه

۸۴۰ ژن به لاس بوئی له هر خانوئی
یا ژبه هیچ مالئی بئی بِلّا نهوئی

ژن که دو دل و ده زوانی ههس
رازی ده رونت پئی بیژی غوسه س

۸۴۲ خیزانی صالح ئهر دس رنگینه
سوونی مال و کوله کهی دینه

خوا ئهر دای ژن و کوری حسا وی
شوکری شه و بکه هرتاکه ما وی

۸۴۴ کاتی که ئینسان ژنی شه خوازی
یا شه یواته وه یا خو شه یبازی

ساکار میگره ازدواجی ژن
باشترین دوسه و بدترین دوژمن

۸۴۶ شه وی ژین بکاد ئینسان و بئی ژن
وه لی شه و ژینه ژینی پئی نایژن

زینه تی ژنان حیا و عیفه ته
ژنی بئی حیا طوقی نعله ته

سهرمايهی ژنه ماقولئی و ههیا
 ۸۴۸ ههیا تکیکه که تکیا تکیا

مرد میدان بی و نترس له دوژمن
 بوت بانادرپی هرگز بهنی ژن —

ژن به پیا و بیژی توهیچ مه کړه
 ۸۵۰ شو، نیه بیژه گزگه کو ته ره

ژن به بی که سی ویل و هار شهوی —
 پیا و له بی که سی زور هزار شهوی

ژن وه سه ههنی خاص و خراوی —
 ۸۵۲ هیچکه نایناسی دورس ههساوی

دایک له بختی شه گهر راضیه
 شه و بخته بو کچ نا و جیا زیسه
 بی به قا زورن له نیوانی خلک
 ۸۵۴ وه لی نه و کو شه سب و ژن و چهک

صفای مال واله گزگ و شاه وه
 صفای کچ واله بوروو چاوه وه

زور موصیبه ته دَو شت له دونیا
 ۸۵۶ جوانی ته مه لږ زنی بڼی حه ییا

ژن هر کام بی بڼی عقلی حیسابی
 لای شو پڼی خوشه تا که لای بابی

کاتی وتته ژن مانگ ومه له که
 ۸۵۸ نه که فیته ناو به لارو مه هله که

کچی که گه ځی به هژده و حَفْذ ه
 څه ر موشته ری هات مه ویسه بیڅ ه

پیا و سر چاوه و نه صل و سهریا نه
 ۸۶۰ ژن کوکهره وه و بندو به ریا نه
 نه بی بترسی پیاوی هوشیا
 له ژن شده لار سالی دوه هار

نه بی له دوشت زور بترسی کور
 ۸۶۲ له سگی هارو له ژنی دهم شر

کچ تا نه توانی نه بی که 'مدن بی
 بترسی نه وا توشی که مدن بی

۱۱۱ (بهشی غیرهت و دَسَهَلَات)

کورّی خاص چاوی له میراث نیه
۸۶۴ کورّی شهگر کورّی بی مالّی بو چیه

مهروانه قه دو بالو شه و که تی
برروا قیمت و هه ل و غیره تی

۸۶۶ مهروانه ئالته که وردو ریژه
بیچه شه، بزا چند تون و تیژه

کاتّی ئه زانی عاقبت شه مریـن
مردانه بمره نه حیزانه ژین

۸۶۸ کورّی غیره تی بی فرقی چه س بوئه و
کورّی شهگر کورّه چروژی چه شه و

هیوام پیته نیه زل و بی خیری
به کهر ناویری به کوپان شیر

۸۷۰ کورّی ئازا ته نیا جاریکه و شه مری
وه لی ترسنوک هزار جار شه مری

روژی که له شیر بویت و بمریـ
خاصتره له ژین سالی به مری

+++++

خوشی بو مردن دوژمن چه فایه

دونیا بو ئیمه‌یش هربئی به‌قایه

ولاخی شهل و گا پیری شاخدار ۸۷۲

موحتره‌متره له مه‌ردم ئازار

ئه‌ر ترحم که‌ی به‌گورگی غدار

ظولمت‌کردوه له‌په‌زی هه‌ژار

که‌س خوشی‌نایی کاری‌ناحه‌سا و ۸۷۴

نه‌سیخ به‌سوزی‌ئه‌بئی نه‌که‌وا و

پشیله‌که‌دی، دوگ بوی‌مه‌حاله

وتی خوم خزی پئی ناکم تاله

ظالم بئی به‌پرد مه‌روبه‌سریا

با به‌ده‌می سگ پیس ناوی ده‌ریا ۸۷۶

چرای مظلومان دایم که‌م نوره

ئاوی ظالمان سه‌ربه‌ره‌و ژوره

ثیتر له و شوینه کارت نه ماوه
 ۸۷۸ شه و مانگا مردو گویره بزیاه

بینیکه خه لک لیټ شه سلمیټه وه
 کاسه پر ببی قلم شه ویټه وه

بیخو شه وهنده به خوت شه نازی
 ۸۸۰ نه سر سیری ونه بیخ پیا زی

پیاو مالی شه وی ژنان طه لاوبرگ
 قساو خه می پی، و بز ن خه می مهرگ
 گهره کته دوربی له گیره و کیسه
 ۸۸۲ بقدر به زی خوت پارا بکیشه

شه ی خوین مزی گهل نزیکه بمری
 ئیژن سکی هار چل روژه عومری
 هرچی میروله کردی به سالی
 ۸۸۴ و شتر لیسی دا هربه قپالی

پشيله له حال کویری و که ری
 باز هم له شونی مشکا شه که ری

۸۸۶ قَفَسَ شَگَز چە دورَى شَمینە
پەلەوَر شەسیر تیا خەمینە

کەر شەگر بیبی دوشاخ وەکو کا
تەواوی زوین ژێرو ژو شەکا

۸۸۸ شەزانم لای تو شەم قسە تالە
زوربیت قەبالە ئیتر بەطالە

کاتی بە خوشکە هیچ ناگریتەگوی

کوێک شەزانی قوناخ هالە کوی

۸۹۰ خوا قادره، توله شەسینی
بو هر ظالمی زوال شەگەینی

نانیکی خواردوه شەو بەو ژونەو
شیستەیش هر شەروا سەر شەو شونەو

۸۹۲ شەگر شیرنا دەی لەقە مەهینە
شەر خیرت نیە شەڕیش مەگەینە

کاتی پوڵ قسە شەکا بوکەسی
حەق و عدالت زوان شەوەسی

ٲهگر سەرچوپی بڏهی به گا مٲش
ٲهویش هربولای کا ڏن ٲهیکا کٲش ۸۹۴

ٲهر دورو ویزه و ٲاٲم و ٲشیطان
بُروی بهری با و ٲشتیکنه لا ن
هر بو کوٲرائی چاوی دوزمنم
ٲهبی بیسازم ٲهشی بیسه نم ۸۹۶

یا خوا دوزمنت هم که ر هم لا لبی
نشمیل سبه بکار وه کو یزوخا لبی

پیویستم نیه خنجرو چه قو —
واللهی سهری ده بزم به نه وو ۸۹۸

شانه و شیروان وه زیر بختیار
که لاوات ٲهدهم هزاران هزا ر
دی نه ما موفته بیرا پاره گت
خوا عغوی کا ٲرد با ٲی ٲاره گت ۹۰۰

ٲاگر ٲهکه مه و له بان ٲشتت
تا توبه بکهی له کار زشتت

شته کانی خوی جیا و تهریکه

۹۰۲

وه لئی له مالی خه لکا شهریکه

تهریشی وینئی له نیوی قهبر ا

یک دو پاله قهی ته دابه سه را

گدا هرچی زور مل لاره و بکا

۹۰۴

بزانه زورتر شه و دورو شهکا

که م بخوه، با مفت با بی منه ته -

تهرکای خوت نیه کا دان هی خوته

سودیش ها توه سه رمایه شهخوا

۹۰۶

حسود له دوره و ها که دیق شهکا

بو شه و قید نیه جوربی یا نا جور

پول که فن دهر بی مردو گور به گور

طمع چی ناورد به سه ر ئینسانا

۹۰۸

کوسه چوبو ریش سمیلیشی دانا

شهونه حریص و پور موده عایه

به قولی مشهور کیچی به گایه

هه لّامات مه ته که م دس دا کیشه

۹۱۰ بَقْد به رّی خوت پارا بکیشه

کاتی که رّشفت بید له درگاوه

عدالت شه روی زوله کونا وه

بزن شه نگیهت رّوی لی بکا

۹۱۲ طمع له توشه و نانی شوان شهکا

تو که پایکت وا به لیوی قبر

تا که ی شه کوشی بو مالی دونیا

کوانی شاداوه نمرود و فرعون —

۹۱۴ تاز به ته ماته تو هه لّبه سی ته ون

شه ونه به دونیا تومه به دلّ خوش

طاق کیسرا بو به لانه ی بایه قوش

گر بدری به که ره دوشاخی گا میش

۹۱۶ هیچکه ناتوانی لی بجیته پیش

صاحبو مالّ دس له مالی هه لّ آگری

دز هر به هانه ی حق زحمت شه گری

سهگی شوان ئه یژی یه که ی ژیا نه

خوزگم به و سه که ها، قسا و خانه ۹۱۸

بی تاوان سه ری ها به داره وه

تاواندار خوشیه به لایاره وه

چه باش وتویه دانای هونه رور

سگ زه ما وه نیه به توپینی که ر ۹۲۰

بو کولیژی ساق هه تیوئه گریا

ئه وه کیشی بو سگ کردی پیا

بیلا له جی که م فره بنیری

مشهوره ژردی رسوائی تیژی ۹۲۲

چون هاوار نه که م من له م حقکوشی

مردم برق ئه یگری من چرا موشی

ئه م پنده چاکه زور موعتبره —

مال خونه خورم، دوس میرات به ره ۹۲۴

کسی که رژدو مشتی قوچا وه

شیر به گوی بگری هشتا بدنا وه

۹۲۶ ئەول بېرانبە درزىك بەلەخوت
جا جوال دوزى بەلەبزاكت

هر وایه رّسمى دّوروزمانه
پادار بگره، بې پاهى ویمانه

۹۲۸ تاوئ کلاوه کەى خوت بکه قاضى
ولّاخ توپیوو خاون ناراضى

ئەلین کەسەگى ئاشى ئەلستە و
سگىكى تر پاش ئەویەلستە و

۹۳۰ ئەگەر ھروابى، خوله، مونافق
خوزگ بەگفن دزە کەى سابىق

کولكى لەخرسى بکەنیتە و
ھرباشە حقى ئەسینیتە و

ھرکەس وتەماى ئىضافە بەشە —
۹۳۱ ھەقىقە پى بېژى کام چاوت رّەشە

کەس ناوت ناوا ئیتەر وەباشى
چونکە ھەربولای خوتى ئەتاشى

کەسێ گویڤره‌که‌ی مردم بیریتە و ۹۳۴
گۆڤر هوساره‌که‌ی بوی شه‌مینیته‌و

دوشتی شه‌مینی به‌پیری مروف —
طماعی فره‌و، حرس و ئاره‌زو

حسود جه‌ز ئەکا عومرت نه‌ مینی ۹۳۶
نا خوینت نه‌ بی خوت پی بخورنی

خه‌لکی له‌ دنیا گشتیان شه‌کوشن
زوردارو بی عاره‌ شه‌یخون‌ئینوشن

تا ده‌وله‌ مه‌نی چوار دورت پره‌ ۹۳۸
باوک بی براوه‌ ئاموزای فر

من شه‌لیم ناوی شه‌یژی تی‌کوشه‌
من شه‌یژم نیڤه‌ شه‌یژی بیدوشه‌

دوینی مله‌ورو ظالم بویت که‌چی ۹۴۰
شپرو سه‌رشورو کزو مل که‌چی

بیستومه‌ شه‌لین مارتا مار نخوا
هرگیزا ناوی شه‌و به‌ شه‌ژدیها

نه وه کدږه نه ، به ، نه وه کوتیښه
 ۹۴۲ کرده وهی مشار بکه وه پیښه

نهر مردی ده می شیرین که که می
 نه مشت بوه شنی له نیوی د ه می

حیغه لهی دنیا خوت بکه ی وه په ن
 ۹۴۴ بوسی چوار که زه متقال بو که فه ن

هیچ وخت بو ظالم سر مه خه فیښه
 بودین و وطن خوین برژیښه

دس طمع نه ونه تاویزان مه که
 ۹۴۶ خاونی که رهم په شیمان مه که

هر داری کرم له ناوی دا و ی
 نه شکي و نه که فی به سوکه بایی

هر روز به گزی هر شه و بښه نگی
 ۹۴۸ هر سات له باری هرکات به رنگی

کاتی بالا ده س سرکاته نه به رد —
 سری ژیرده سان نه رویته ژیر به رد

۹۵۰

حکیم تی مردم خوش ئەکا تەوه

فتنه هر ئاگر گەش ئەکا تەوه

هەرکە عیبی خلک بولای تو تیڤری -

۹۵۲

عیبه کا نی تویش بوخەلک ئە ژمیڤری

کەفتونه گزو فزو فیل لیما ن

ئاھوی نه گیریا و ئەوخشن پیا ن

۹۵۴

زما ن زهري خوی نا بی نه چه شنی

روژیکی ما وی دەس خوی ئەوه شنی

هم ئا و هم ئاگر ئەما نیا ن نیه

هه چنډ نفعیا ن له بوو خلکیه

هاکا بۆن به گورگ مردم له دونیا

هه رکه گورگ نه بی گورگ ئەبی بیخوا ۹۵۶

به ئیمرو سوزی کفره و دورودان

قولی هاوینت پیم خسته زستان

دورو، ویژ شتی له بیر نا مینى
 ۹۵۸ حافیظه ی که مه زو داته مینى

جیگه ی شابازان کورکوره بازان
 زیوی له جیگه ی شیران مه تازان

۹۶۰ بو ی فن وفیلّه، برّوای من واسه
 نیم کاسه ی هه یه له ژیری کاسه

دورو، دورو ویژ شه مه یه کارى—
 هم له نال شه دا هه م له بزما رى

۹۶۲ وک گولّه به روژه ت به سر ها توه
 چو هرتا وی ژووت وابه لایکه وه

خوا، خوی راسته و خوشى تى له راس
 راسته دورو ویژ دوژمنى خودا س

فن و فیلّ شه کا فه ن شیطانى
 ۹۶۴ تاريف خوى شه کا پیمیان نزانى

وه ها فیر بیوه بو دورو زانین
 مَر له پشت درگا، بیژی خومانین

دز شهگر له سهر دزی جه سور ه

خوتاریکه شهو تا بپیژی زوره ۹۶۶

من له شه کاره سهرم شه ماسی

سم سمی که ره و چنگ چنگ هیاسی

وتیان به ریوی شاهیت کیه ۹۶۸

وتی کلکی خوم با ورم پیه

قیامت بیدو بهشت بهش کسری

بقدر کرده وه سهم شه دریمی

کهو شهو که وه یه که خوی بنوینی ۹۷۰

له به ران بهری کهوا بخوینی

پوشتیبانی ههس واخوی شه نوینی

سگ به هیژی دم شه سقان شه شکینی

تا خاون مال هات دز بگری به دست ۹۷۲

دز خاون مالی گرت و ده سی به ست

هه قیه به فیله و فنیای بنازی

حتا بو شیطان پا پوش شه ساری

(له هه منو شیوه یک) ۱۲۵

۹۷۴   ئەو كەسە بەلای خەلكەو عزیزە
سَخی و خوش ئیخلاق پاك و تەمیزە

بو خوت مه کيشه صبح تا ئيواره
 شه نه کهت به من با کهي تو لاره
 ژن دانيشي له، بردرگا و کوچه

نہاری ہیچ و شامہ کی پوچہ ۹۷۶

کاتی ئەزانی پستە بێ مَغزە
دەم بکاتەووەو بکەفیه بـسزە

وہ کو کوچک رہش مل مہیزانہ دہر
متین بہ دایم ہروہک شاہید ر

بۆ چیمه ئەلوند سەرد ویه خا وه
دهما وه نم ئەوی سینه سوتا وه

کر شه‌گهر باری تیرو تـفـه‌نـگـه
کورگی توشی بی دی کاری له‌نگه

فقیر شتی ههس کم و کهس زیه
خسّیس و بخیل هیچکیان نیه

۹۸۲ ئەوسا جا سەیری خەلکت بکردا

هەرکه خیانت کاد لە ئەمانت

ئەوه بێ دینه مەیکە ضمانت

شەڕ نابارە بەو ریش و سمیلە

۹۸۴ ئەگر توشت بوو جی ئاشتی بیلە

هەر گز ناگری شەم جیگە چرا

برا مەتورنە بوو دەسە بـسـرا

صد کەنیشک ناو ن بەسەرە ژنی

۹۸۶ صد سوزن ناو ن بە گاوه سنی

ئەر دسی بوژی ظالمی غدار

نایلی ئا و بچی بە گەلوی هزار

۹۸۸ ئەر دوژمن هردو گەوج و دلپۆن

ئەر زنجیریشیان بکە ی ئەیبۆن

ئەگر تەماتە سەرنەخیتە خوار

هەرگز بێ بەلگە مەدە لە بو ار

بۆشتله هیچکه مهلاله و کاکه
سەر بهیّی روزی له ژیری خاکه

قسهی هیچ وپوچ پورمه لامه ته
ئه زوان بیلی سەر سلّامه ته

نان نانی خوم و کوزه لهی کانی
ماشالّله میوانی هه میوانی
دور بگره دایم له گالته و گه مه
جەفنگ ئاخری شهروما ته مه

ئینسانی سەر راس شریکی خه لکه
دورو وێژ جاری قسهی به که لکه

زور کهس گرفتار دهس تاقه ژنه
میۆدی دو ژنه جرگی کونکونه

هردایکی کهوا کورّی دزی ئەکا
جاری سین ئەکتی جاری سین ئەخوا

ئهم دهوره، برا نفسی نفسیه
تیر ئەصلا ئاگای له برسی نیه

کسی که به قول خوی وفا نه کا ۹۹۸

نه و مونا فیکه مه یکه به برا

نیحتیات بکه له گشت کار و بار

بی به لگه و بی پرس مده له بوار

نه رازی مجلس بوه یته دهره و ۱۰۰۰

خائینی بوخوت فکری بکه ره و

له م دوشته پند بگری به که لکی

له مرگ و هم له عیبره تی خه لکی

ستمکار نه گر زو به ری نه گری

ستم لیت نه کا هرتا که نه مری ۱۰۰۲

ستمکار نه گر رحمی پی بکه ی

تویش ستمکاری کومه کی نه که ی

نه ر بو ظولمی کم وتت به ته وه س ۱۰۰۴

ظالم هر گه شه نه کا په سا په س

دوکس له مردن زوره ترسیان

یکی گونا کار یکی بی نیمان

باشترین ئینسان ئەو لە جیهان ۱۰۰۶
 کە خیری زور بێ بۆنەو عی ئینسان
 تا دلخوازی خوتنخوازی بۆ خەلک
 هەرچ ئۆمۆن بێ بازنایی بە کەلک
 لە ئیمانی خوت ئەبێ بترسی —

۱۰۰۸
 کەتۆ تێر بیت و هاوساکەت برسی
 طمع کار دايم دل پريشان —
 قناعت مایە شوکت و شان —

خوت بپارێزە لە طمعکارى
 دەولەتمنیش بى دايم هە ژارى

کسى رَحْمى نەو ئەر لەگر خەلکا
 تەماگر نەوى خوا رَحْمى پى کا

روکەلە کسى کە وا خوشرو وە
 ۱۰۱۲ بى خیرە هرکە دژو بد خووە

دیدنى باشە لە حدى خویا
 ئەگر نەوى بە شانازی و ریا

دوژمن شهويه دوس له بندې خانه
هرچند شرّ شه كا، وهبې بهانه

هيو او ثاره زو عيبنيه بو لا و
بيستن بو گوڼه تواشا بو چاو

هرکښې که وایي مال و زهړه -
هر وهکو مېلې بې بال و پږه

نه زان و ته مل هر کړيشانه
تا ما وه کښې هر څاڅ کيشانه

نه گر نه بوايا زکي مال خراو
هيچ په له وهرې نه شه گفته دا و

هرکاتې زانیت یا رهکت شه هله
بزانه ښتر کاره که ت سه هله

له گر هر کسی کردت خرا وی
بترسه له شه و هرتا که ما وی

مه وه به رفیق یار بې وفا
بوکښې بمره یا وت بسو بکا

هرسینه‌ی تذکری خوی تیا نه‌وی ۱۰۳۰
وک مُحکمه‌یکه قاضی تیا نه‌وی

شه‌گر ئینسان بیّت خوی فدا بـ کا
له وه باشتهر خه‌لک فنا بـ کا
تا که نه زائی بیگانده یه ژن
کاتی بزائی شه‌ویته دوزمن ۱۰۳۲

تواضع بو مل به‌رزان ظریفه
تواضع هزار شه‌رکه و وظیفه

مه‌چو به جیگه‌ی که‌دَرت بکهن ۱۰۳۴
وَجیگه‌ی بچو که خولکت بکهن

حریص همیشه پور دهر دو خه‌مه
هرچیکی بوی هر شه‌یژی که مه
درگای دوس گزگ بده به موفته
درگای دوزمنت هی‌چوخت مه کوته ۱۰۳۶

له شه‌را هه‌لوا به‌ش ناکه‌نه و ه
عاقلان دعوا گه‌ش ناکه‌نه و ه

زور که سته توانی خرابه بکا
 ئەر پیاوی (أَحْسَنَ عَلَيَّ مِنْ أَسَا')

۱۰۳۸

له سەر قبره کهی بارام نوساوه

که رم زور باشه ستم خرا و ه

ئەم قسە بەئاو طەلّا بنوسە -
 دوس له تنگانه جیت نه یلی دوسه

۱۰۴۰۱

باشترین جیگه مولکی جینانه

باشترین قسه قسهی قورئانه

بَقْدُ هَرْجِيْ خَوَا مَهِيْلِيْ هَالَه سەر

صَلَوَات بِيْ لَه رُوْح پَاک پە یغه مهر

ته و او بو پندی پیشینیا نه یارمه تی

یه زدا نه پیئوس براتان ئه حمه دی .

هه تاوی ۱۳۶۸/ ۷ / ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*

به ناو که سی که خا و ن ته و او کاشیناته

به ته و فیک ذات خا و ن عنایت

به لکو بدهرو پیمان هیډایت

به یان بکهرون من ثم حکایت

جه سالاری دین کردن ره وایت

مواچان روژی ره سولی خوا

چه نی سه لمان شی یا نهی مورتضی

حضره تی علی چوو بو با زا ر

زه هرا شهوانی گیر دا بونهار

هینایه خزمهت ذات موصطفا

تاسیکی پور له عه سه ل موصفا

تاسی روشن و ههنگوینی زو لال^ل
 کوتو پَر تَی کەفت تالی موله و حا
 حضره تی ره سول به ئەو ریز بینی
 تواشای فهرمو ئەو مویه بینی
 حضرت حَسَن و حوسین سهروه ر
 بون له خزمه تی سالار محشر
 کریا به حضرت له و کاته ئیلهام
 قیاس بکهرون هه رکام له و طعا م
 هه ر له و کاته دا ره سولی بیدار
 ئەو کاری به و ان فهرمو پیشنیار
 ئەوان قه رار دان سلمان فارسی
 ئەوه ل جار به یان کهرو قیاسی
 سلمان وات مومن له لای من واسه
 دلی زور رونا کتره له و تاسه
 هم مه زه ی ئیمان بو ئەو بادینه
 زور شیرینتره له ئەو ههنگوینه

زور باریکـره ئیمان هه لـگرتن
 له و تـالـه مووه تا کاتی مردن
 محمـد فـهـر موی به سلمان آحـسن
 شه و جا ئیشاره ی فهـرمو به حـسن
 موخته با فهـرمی یه رَأ ی منـه
 حوکومهت وهک شه و تاسه روشنـه
 فـهـر مانـره وائی له م سهـرزـه وینـه
 زور شیرینـتره له شه هـنگوینـه
 وهلی عدالت وهـها کاریکـه
 نازکـتره له و مووه با ریکـه
 جا له پاش شه وان حـضـره تی حوسین
 وایه بهیان کرد بو فخری کونین
 وات عیلم له م تاس زور روشنـتره
 زانین له هـنگوین زور شیرینـتره
 عمل به زانین عولومی فـهـره
 له و تـالـه مووه زور باریکـتره

ئەوجا محمّد خەتم ئەنبىيا
 فەرموى بە بطول فاطمەى زەھرا
 زەھرا بەم شىۋە ھەم فرموى بيان
 ژنى صالحە ھەم خاون ئيمان
 نورانى ترە لەو تاسە صافە
 باوررم واىە وەبى خيلا فە
 ھەم شەرمو حەيا لە سىماى ئەوا
 شىرىنە ھەر وەك عەسل موصەفا
 ھەم خو پاراستن لە نا مەحرەمان
 زور نازكترە لەومو بى گومان
 لە ئەو كاتە دا حىدەرى صفەر
 گەيشتە خزمەت رەسولى رەھبەر
 موصفا لە پاش سەلام وەصفەفا
 فەرموى بە على ئەى ئەسدى اللہ
 حاضرىن بو ئەم تاس و ھەنگىنە
 ھەر كام تەشبىھى كردن بەم وىنە

حضرت یه کایک تشبیها تیا ن
 بو حضرت عهلی فەرماوا بهیا ن
 خوشی هات علی لهو قهولّ و بهیا ن
 ته حسینی فەرمو ئه و له همویا ن
 ئه و جا هم حضرت فرما یا حیدر
 تو هم بفر مو یهک ئیظها رنظر
 حیده ر که ررار ئاما به گوشتا ر
 عرض کرد یا ره سول حبیب موختار
 میوانی عزیز که م بن یا فره
 لای من لهم تاسه زور رونا کتره
 هم میوانداری له لای خاون ما ل
 شیرینه هر وهک ههنگوینی زلا ل
 ره ضایعت میوان لازمه فره
 یانی لهو مووه زور نازکتره
 ئه و جا شای مەردان وتی یا نبی
 ئیوه هم فەر مون بو مان تشبیهی

حضرت بهم شیوه فرموی له و باسه
 معرفت رونا کتره لهم تاسه
 کوی دان و فیرون له شه و زه مینه
 زور شیرینتره له شه همنگوینه
 کرتن و دا چون له سهر شه و فیکره
 له و تاله مووه زور ناز کتره
 ههر له و کاته دا جبره ثیل شه مین
 هاته خزمه تی ختم المر سلین
 عرضی کرد ره سول تشبیهاتتا ن
 همویان باش و پور سودو معنا ن
 منیش تشبیهی به خاطر م هات
 شه ئیزنم ده ری عرضی که م له لات
 حضرت هم فرموی شه مین ره حمان
 بیژه تا بویان بکهرون به بیان
 جبریل وات خالق حی شه که ره
 ذاتی لهم تاسه زور روشنتره

زی حق له م ههنگوین زور شیرینتره
 رهضای حق له م مو زور باریکتره
 هه ره له و کاته دا له خودای موبین
 خیطاب هاته سه ره جیره ئیل ئه مین
 سه لامم گهینه ره سولی ئه قده س
 له و کاره منیش تشبیه یکم هه س
 با غاتی بهشت ئه مولکه فره
 خهیلی له و تاسه هه م روشنتره
 نیعمات و میوه ی ئه وند شیرینه
 خهیلی شیرین تر له ئه و ههنگوینه
 ریگه ی گه یشتن ئه و باغه فره
 له و تاله مووه زور باریکتره
 ئه بی عبدانم به نیه تی خا ص
 تیکوشن به جغت به مدق و ئیخلا ص
 تاکه بگهین به ئه و ما وایه
 لهوی دانیشن هه تا هسه تایه

که یف بکه ن له پای حوران و قصور
 بوخون بنوشن شرابا طهو ر
 طعام و شراب و ما تشنه هی
 سهیرانی نیعمت ما لا ینت هی
 رهمهت و بخشش له خودای رهمیم
 رزگاری دایم و فوز عظیم
 صلوات و سلام بیحد و شو مار
 له روحی ئەحمەد باش ناموز گار
 دورود و رهمهت بواری نم نم
 له روحی ئەحمەد تاخر معلم
 هم ئەصحابان و ئال و تابعین
 خوا راضی بئیت له وان ئەجمعی
 تهوا و بو به یارمهتی خوی گهوره به
 پینوس مهحمود ئەحمەدی دی ولان له
 سهرهتای مانگی مه ولود سال (۱۴۰۶) کوچی

~~~~~

